

Félegyházi Közlöny

Alapítva 1902-ben

Kiskunfélegyháza Város
Önkormányzatának
hivatalos lapja

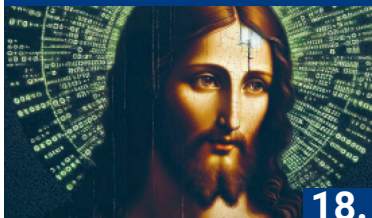
XXXIV. évfolyam 10. szám
2025. szeptember 25.
MEGJELENIK KÉTHETENTE

POLGÁRMESTERT VÁLASZTUNK

2-4.

ISTENKERESÉS ÉS AZ MI

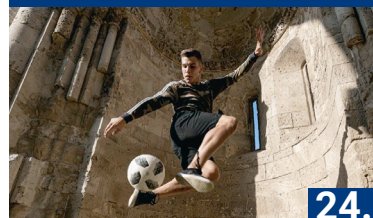
18.

ZENE AMI ÖSSZEKÖT

20.

MI AZ A FREESTYLE FOCI?

24.

Közösség, hagyomány és libaillat

Fotó: Palyi Zoltán

Szeptember közepén újra összekovacsolódtott a félegyháziak szíve: a XXVI. Libafesztivál gasztronómia, kultúra, sport és hagyományörzés találkozási pontja volt, ahol a libahúsból készült finomságok mellett fontos szerep jutott a közösségi élménynek, a generációk együtt-létének, valamint a víziszárnyas-ágazat szakmai fejlődésének.

Idén is lakossági ünnepé vált a Libafesztivál, amelyben a finom falatok, a hagyományok, a kulturális

programok és a baráti beszélgetések szinte eggyé olvadtak. A belváros terein, a Móra Ferenc Művelődé-

si Központban, az utcákon, otthonra lelt mindenki, kicsik és nagyok, fiatalok és idősebbek. A nyárvégi nap-sütésben folyamatosan érkeztek a félegyháziak és környékiek a belvárosba, hogy részesei legyenek a gazdag programkínálatnak.

– A Libafesztivál több mint gasztronómiai esemény. A liba nemcsak

Szent Márton hagyományaihoz, hanem a térség mindennapjaihoz is kötődik. Ez Kiskunfélegyháza egyik legnagyobb rendezvénye, amely a helyi értékeket, a kézműves vásárt, a színpadi produkciókat és a közösség összefogását egyaránt jelképezi – fogalmazott a fesztivál megnyitóján Balla László alpolgármester.

Folytatás a 8. oldalon

Naponta frissülő hírekkel keresse a város online napilapját a www.felegyhazikozlony.hu oldalon!

Ismét polgármestert választ Kiskunfélegyháza

Kiskunfélegyháza szomorú apropóból került az országos figyelem látóterébe az elmúlt hónapokban: polgármester és jegyző nélkül maradt a város. Néhány napon keresztül a médiumok számára is szinte lehetetlen volt lépést tartani a fejleményekkel, a közösségi oldalakon megjelenő információk, pro és kontra érvek, vélemények között pedig garantáltan elveszett a kérdéseire és kétségeire választ kereső olvasó.

Az online felületekkel szemben – ahol akár élő közvetítésekhez is kapcsolódhatunk, és a történesekkel csaknem egyidőben értesülhetünk szűkebb és tágabb világunk híreiről – a nyomtatott lap nem képes rugalmasan követni felgyorsult világunk emberszabta léptékének változásait. Így legkevésbé sem vagyok szerencsés helyzetben, amikor itt, a Félegyházi Közlöny nyári szünet után meg-

jelenő első számában kísérletet teszek arra, hogy összefoglaljam a tisztelt olvasónak a mögöttünk hagyott forró hetek történéseit. Igaz ez azért is, mert a nyomtatott lap olyan kordokumentum, amit – alakuljanak bárhogyan is a dolgok – egyszer lehet megírni. Visszamenőleg elvenni belőle és hozzátenni sem lehetséges.

Tényszerűen összefoglalva a viharos nyár fordulatait:

Július 9-én **Csányi József** a képviselő-testülethez címzett nyilatkozatában lemondott polgármesteri tisztségéről, erről **Balla László** alpolgármester tájékoztatta a nyilvánosságot. Ezt követően tíz önkormányzati képviselő (a Nemzeti Fórum frakció tagjai) közleményt adott ki a lemondás körülményeiről, nem sokkal később pedig **dr. Fara-gó Zsolt** jegyző is bejelentette felmondását.

A Nemzeti Fórum képviselőcsoportja Balla Lászlót jelölte polgármesternek, ám miután Csányi József egy utcafórumon bejelentette, hogy függetlenként indul az időközi választáson, a Fórum elnöke, **Lezsák Sándor** arra kérte a szükséges aláírásokat elsőként összegyűjtő Ballát, hogy lépjen vissza a jelöltségtől. Indokként azt nevezte meg, hogy Csányi József korábban több mint 76 százalékos támogatottságot szerzett, és indulásával szemben nem folytatnak kampányt.

Időközben az ellenzéki képviselők a képviselő-testület feloszlását indítványozták, ez a kezdeményezés azonban nem kapott többséget.

Csányi József indulását és Balla László visszalépését követően határidőig további három személy gyűjtötte össze a polgármester-jelöltséghez szükséges számú

támogató aláírást, így október 12-én – amikor újra polgármestert választ Félegyháza – négy jelölt neve szerepel majd a szavazólapon, az alábbi, sorsolás útján eldöntött sorrendben: **Kollár László, dr. Kása Norbert**, Csányi József és **dr. Szabó Bálint Gábor**.

Az elmúlt hetek történései közepette könnyű elveszíteni a fókuszot. Mennyiben segíthet ezen saját eszközeivel, elektronikus és a nyomtatott felületein a város lapja? Meggyőződéseim szerint a tények, álláspontok és történések dokumentálásával. Ennek megfelelően hasábjainkon minden jelöltnek – egyenlő felületen – teret adunk. A véleményformálást, legfőképpen pedig a döntést, ami a választóhelyiség fülkéjében majd a tollat vezeti, meghagyjuk a szavazónak.

Tajola-Tóth Timea
főszerkesztő

Tudnivalók az időközi polgármester-választásról

Mint ismert, 2025. október 12. napjára írta ki a Helyi Választási Bizottság Kiskunfélegyházán az időközi polgármester-választást.

A jelöltállítás időszaka szeptember 8-án lezárult, így a Választási Bizottság döntése értelmében a szavazólapon a kisorsolt sorrendben szereplő négy jelölt közül választhatnak a választópolgárok:

1. Kollár László

Válasszon Jövőt! Kiskun Lokálpatrióta Egyesület
JOBBIK Magyarországért Mozgalom

2. Dr. Kása Norbert független jelölt

3. Csányi József független jelölt

4. Dr. Szabó Bálint Gábor független jelölt

A választási kampányidőszakban a polgármesteri tisztségért induló jelöltek különféle kampányeszközök segítségével ismertethetik meg a lakosságot programjaikkal, elképzeléseikkel (plakát, választási gyűlés, politikai reklám vagy hirdetés, a közösségi platformokon megosztott tartalmak, a választópolgárok közvetlen megkeresése). A választás napján, október 12-én ugyanakkor már nem tartható választási gyűlés, nem tehető közzé politikai reklám és a szavazás befejezéséig nem tehető közzé az exit poll közvélemény-kutatás eredménye sem.

Szavazással kapcsolatos információk

A választópolgárok október 12-én a részükre megküldött Értesítőn feltüntetett szavazóköri szavazhatnak, 6 órától 19 óráig. A polgármester-választáson a település egész területe egy választókerületnek számít, a szavazókörök címe a korábbi választáshoz képest nem változott.

Az időközi választáson átjelentkezésre csak abban az esetben van lehetőség, ha a választópolgár lakóhelye és tartózkodási helye is Kiskunfélegyháza területén van. Átjelentkezési kérelem benyújtására nincs szükség, ha a választópolgár a legutóbbi, 2024. évben megtartott önkormányzati választáson a tartózkodási helye szerinti választókerület szavazókörének névjegyzékén már szerepelt. Ebben az esetben a tartózkodási hely szerinti szavazókör névjegyzékére való felkerülés automatikusan megtörtént.

Aki egészségi állapota miatt a szavazóhelyiségben nem tud megjelenni, hogy szavazatát leadja, mozgóurnát igényelhet, valamint akinek a lakcíme szerinti szavazókör nem akadálymentes, akadálymentes szavazókörbe történő áthelyezési kérelmet nyújthat be.

A szavazóhelyiségben, valamint a mozgóurnával történő szavazás során is a névjegyzékben szereplő választópolgár (személyazo-

nosságának igazolása után) egy lebélyegzett szavazólapot kap. A szavazólap átvételét a névjegyzéken aláírásával igazolja. Érvényesen szavazni csak egy jelöltre, a jelölt neve melletti körbe tollal elhelyezett, két egymást metsző vonallal (X vagy +) lehet.

A választási törvény módosítása folytán a szavazólap elhelyezésére szolgáló boríték átadása nem kötelező, azt a szavazatszámoló bizottság, illetve a mozgóurnás szavazást végző bizottsági tagok a választópolgár kérésére adják át a szavazólapalappal együtt. A szavazólap kitöltésére szavazófülke áll rendelkezésre, de annak használatára a választópolgár nem kötelezhető. A választópolgár a szavazólapot – úgy, hogy szavazata ne legyen megismerhető – az urnába dobja. Az a választópolgár, aki nem tud olvasni, illetve akit testi fogyatékosága vagy egyéb ok akadályoz a szavazásban, az általa választott segítő – ennek hiányában a szavazatszámoló bizottság két tagjának együttes – segítségét igénybe veheti. A választópolgár a szavazólap urnába történő helyezése előtt egy alkalommal jelezheti, hogy a szavazólap kitöltését elrontotta. A rontott szavazólapot a szavazatszámoló bizottság bevonja és helyette újat ad a választópolgár részére.

A szavazás lezárását követően a Helyi Választási Bizottság határozattal állapítja meg a választás eredményét. Polgármester az a jelölt lesz, aki a legtöbb érvényes szavazatot kapta.

A választással kapcsolatos információkról, a kérelmek benyújtásának határidejéről és módjáról a www.kiskunfelegyhaza.hu oldalon a „Választási információk” között tájékozódhatnak, illetve forduljanak bizalommal a Helyi Választási Irodához!

Kollár László: Szolgálatra jelentkezem, nem luxizásra!

Tisztelt Félegyháziak!

Ember és ember között az élethez való viszonyulás az, ami leginkább különbséget tesz. Magamról annyit, hogy 56 éve élek Kiskunfélegyházán, itt jártam iskoláimat, nősültem meg és élek boldog házasságban 34 éve. Itt született mindhárom gyermekem az azóta aktív ágyait elvesztő kórházunkban.

Vállalkozó vagyok, a munka- és tűzvédelem területén végzek szolgáltatásokat vállalkozások számára, immár 25 éve. Ennek eredményeként jó a rálátásom a munkáltatók helyzetére, a gazdaság szereplőire városunkban.

Politikai működésem 2008-ban a Jobbikkal kezdődött, ennek eredményeként lettem képviselő 2010-ben településünkön, majd pedig a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzatban is. Mindvégig ellenzékben kellett tevékenykednem, ennek ellenére olyan fontos kezdeményezéseim is működnek, mint az orvos- és rezidensképző ösztöndíj, vagy a városi hagyományörző és hazafias tevékenységet elismerő városi díj.

Szívégyem a városi Petőfi kultusz ápolása, díszpolgárunk, **Huszká József** életművének ismertetése, a magyar népi kultúra gyakorlása, továbbvitele, a hazafias tevékenységek támogatása.

Nevemhez nem fűződnek botrányok, urizálás, luxus jelenségek. Inkább jellemez a segítő szándék,

a problémák megoldása. Megválasztásom esetén teljes munkaidőben önöket kívánom szolgálni, nem akarok főállásom mellett vállalkozási tevékenységet végezni. Meggyőződésem, hogy egy polgármester az év minden napján 24 órában települése lakosságát kell, hogy szolgálja. Ebben példaképem

Csáki Béla Fülöpjakab örökös polgármestere és **Ficsór József** egykori polgármesterünk.

A félegyházi polgármester-választás nemcsak időközi voksolás, hanem a 2026-os parlamenti választás főpróbája is számunkra, kezdjük a rendszerváltást Kiskunfélegyházán!

Dr. Kása Norbert – Tiszta lappal

Tisztelettel mutakozom be a kedves kiskunfélegyházi lakosoknak, mint a 2025-ös év időközi polgármester-választás jelöltje. **Dr. Kása Norbert** vagyok, ügyvédként dolgozom a városban 15 éve.

1980-ban Kiskunfélegyházán születtem édesapám és édesanyám második gyermekeként. Iskoláimat itt végeztem. Szoros kapcsolódásom van a Darvas József Általános Iskolával és a József Attila Általános Iskolával, amely éveket a sport iránti elhivatottság ölelt körül. Az atlétika és a labdarúgás terén értem el kimagasló sikereket. Gimnáziumi éveim alatt kezdtem el érdeklődni a humán tárgyak és a jogi szakma iránt, melyhez a kötődést csak erősítette édesapám jogi egyetemi végzettsége. Számomra ő mindig is példakép. Éveken át rendőr, majd rendőrkapitány volt. Tisztességgel és becsülettel él, mely mintaként szolgált és szolgál számomra is. Ezen emberi értékek mentén élem az életem, ahol a legfontosabbak számomra a család, a barátok, a város, az emberi kapcsolatok.

Mindig figyelemmel kísértem a városban folyó eseményeket, fejlesztéseket. Régóta fontolgatom, hogy valamilyen formában részt vegyek a város életében, dolgozzak ezért az értékes közösségért, de igazán most láttam elérkezettnek az időt.

Olyan polgármester szeretnék lenni, aki az összefogást, a tisztességet, az emberséget képviseli.

Együttműködést kívánok kialakítani a város lakosságával, a civil szervezetekkel, nyugdíjasklubokkal. Szeretném újra a testvérvárosi kapcsolatokat felélénkíteni és gazdasági, turisztikai, valamint egészségmegőrzési lehetőségeit kiaknázni.

Szeretném, hogy ez a város híres legyen és jó példával szolgáljon más települések előtt.

Szeretném elérni, hogy a város lakossága együtt gondolkodjon, együtt dolgozzon azon, hogy minden egyes ember otthon érezze magát, biztonságban. Olyan közösséget szeretnék építeni, ahol sem a politika, sem más tényező nem rombolja az emberi kapcsolatokat. Olyan városvezetést szeretnék kialakítani, ahol minden lakos véleménye, ötlete meghallgatásra és megvalósításra kerül.

A jó példa kialakításában és a jó példa mutatásában a város vezetésének kiemelt jelentősége és óriási felelőssége van. Nem engedhető meg az a fajta magatartás, sem magánéleti, sem közéleti, amely az elmúlt időszakban volt tapasztalható. Nem engedhető meg, hogy a város kárára egyes emberek jelentős vagyona tegyenek szert. Céлом, hogy a lakosságnak a városvezetésbe vetett bizalma helyreálljon.

Ehhez a munkához új ember kell, aki együtt tud működni a lakossággal és a majdani képviselő-testülettel. Úgy érzem, hogy ezt tisztességgel, becsülettel – mindenki az összhangot keresve – a párbeszéd mentén meg tudom valósítani.

Oázis a Kiskunság szívében – I.

Tizenkét évvel ezelőtt egy nagy közös vállalkozásba fogtunk: megkérdeztük a félegyháziakat, mire van igazán szükségük ahhoz, hogy városunk békés, boldog és biztonságos otthona lehessen mindenkinek. Több ezer kérdőív érkezett vissza, ezekből született meg az a városfejlesztési terv, amelyet 2014-ben bemutattunk. Akkor még sok minden csak álomnak tűnt, ma viszont a városban járva már kézzel fogható valósággá van jelen.

Harminc év után új óvoda és bölcsőde épült. A temetőben méltó körülmények várják a szeretteiktől búcsúzókat, a korábban szellemházként tornyosuló SZTK épülete ma modern egészségközpont és ma 21. századi színvonalon szolgálja a félegyháziakat. A városközpont új arculatot kapott, amelyre bátran lehetünk büszkéek. Sorra újultak meg utcáink, többek között a Dessewffy, a Perczel, a Nefelejcs, a Dózsa, a Pázmány és a Kiskun utca, miközben a Bankfaluban, a Zöldmező lakótelepen és a Csölyösi úton is több utcában szí-

lárd burkolat épült. Újjáépültek és megszépültek játszótereink, a piac környékén pedig új parkolóhelyek létesültek, a külterületi dűlőutakat pedig folyamatosan karbantartjuk.

Nemcsak a városképet formáltuk át, hanem a gazdálkodást is rendbe tettük. 2014-ben még milliárdos adósságokat görgetett maga előtt Félegyháza, ma viszont stabil és átlátható a pénzügyi helyzete a városnak. Nincs több évre áthúzódó kötelezettsége a városnak, melyre évtizedek óta nem volt példa.

Ezek az eredmények nem önmagukért beszélnek, hanem azért fontosak, mert bizonyítják: amit közösen megálmodtunk, azt képesek is voltunk megvalósítani. Nem ígértünk felelőtlenül, hanem következetesen teljesítjük, amit vállaltunk. Ezt erősítette meg egy félegyházi lakos is, aki a 2022-es fórumon azt mondta: átnézte a 2014-es programot, és szerinte annak 85 százaléka teljesült. Ennél nagyobb elismerés nincs.

De mindez csak a kezdet volt. Hiszem, hogy nem dőlhetünk hátra, hiszen Kiskunfélegyházának biztos jövőre van szüksége, amely kiállja az idő próbáját.

Csányi József

Dr. Szabó Bálint Gábor: Korszakzárás 2025!

Kedves Barátaim!

ITT AZ IDŐ!

KORSZAKZÁRÁS 2025! VALÓDI RENDSZERVÁLTÁST Kiskunfélegyházán és az egész országban egyaránt!

Ezért érkeztem sokatok hívására és felkérésére a városba 2025. augusztus utolsó napjaiban felvenni a polgármesteri ajánlóíveket.

Nem most vagyok itt először. Ismertek. Három éve, 2022-ben innen indult országos közéleti pályafutásom. A Félegyházi Sportcsarnokban mintegy félezer kiscsaj választott meg a Magyar Kacsa- és Lúdszövetség elnökének. Innen indultunk Budapestre a Gazdatüntetésre.

Kedves Félegyháziak!

Dr. Szabó Bálint vagyok. 43 éves. Édesapa. Jogász. A Trombitás.

Kiskunfélegyháza egyetlen valóban független és rendszerváltó polgármester-jelöltje.

Amikor 2022-ben a víziszárnyas ágazat bajba került, jogászként segítettam az érintetteknek, így többszáz ágazati szereplő összefogásának és a közbenjárásomnak eredményeképp hozzájutottak a tenyésztők, a tömők, a nevelők az őket megillető mintegy 3 milliárd forint nekik járó állatjóléti támogatáshoz.

Amikor Kiskunfélegyháza városa idén nyáron bajba került, figyeltem a botrányos eseményeket és a nyilvánosságra került visszaéléseket, a vállalhatatlan ügyeket. Aztán döntöttem: segíték rendet tenni.

Közel félezer helyi polgártársunk döntött úgy, hogy névvel, címmel, a személyi száma megadásával és aláírásával támogatja, kifejezetten akarja polgármesterségemet.

Kedves Barátaim!

Ez a pillanat meghatározó volt, hiszen az, hogy idáig eljutottunk, nem csak rólam szól, hanem mindannyiunkról.

Amikor ráléptem erre az útra, tudtam, hogy nagy felelősséget vállaltam, de őszintén szólva, amit az elmúlt hetekben tapasztaltam, minden várakozásomat felülmúlta. Többszáz kerestetek meg, írtatok alá, biztattatok! Sokkal többen, mint amennyi szükséges volt. 300 aláírás kellett, végül jóval 400 fölött gyűlt össze pár nap alatt. Ez számomra nem csak egy szám: minden egyes aláírás egy Ember, aki hisz abban, hogy lehet tenni Kiskunfélegyházáért.

És tudjátok mit? Ez ad erőt. Ezért érzem azt, hogy most tényleg ITT AZ IDŐ KISKUNFÉLEGYHÁZÁRA!

23.426 választópolgár él Petőfi és Móra városában. 23.426 ember, akinek a jövője, a mindennapjai, az otthona itt van. Értetek és Veletek szeretnék dolgozni.

Köszönöm Nektek a támogatást, a bizalmat és az erőt.

Folytassuk együtt, mert ez nem csak az én utam.

Ez a mi közös történetünk.

Újabb 200 munkahelyet teremt a Félegyházi Pékség Kft.

Új gyártócsarnokának építése alkalmából bokrétaünnepséget rendezett a folyamatban lévő építkezés helyszínén a Félegyházi Pékség Kft. még augusztus közepén. A mintegy 11 milliárd forintos beruházásról Gulyás Gergő, a vállalat kereskedelmi ügyvezető-tulajdonosa elmondta, a projekt keretében egy 9 ezer négyzetméteres gyártócsarnok jön létre.

Az épület teljes körű tervezési és kivitelezési munkálatait az Előszér Kft. végzi. Az új üzem termelői részében helyet kap egy teljesen automatizált süteménygyártó sor, hozzá tartozó kelesztő- és fagyasztórendszerekkel, valamint automata csomagológéppel. Az épület részét képezi egy 6000 raklapnyi termék tárolására alkalmas fagyasztóraktár, továbbá a termelés kiszolgálásáról gondoskodó előké-

szítő helyiségek, szociális blokkok, étkezők és irodák is.

A csaknem 11 milliárd forintos beruházás olyan innovatív megoldásokat is tartalmaz, mint a robotkarokkal végzett raklapos palettázás, hűtött kamionos emelőgépek, valamint egy

shuttle robotkocsikkal működő, félautomata polcrendszer a fagyasztóraktárban.

Az új üzem nem csupán a technológiai színvonal emelését szolgálja, a termelés megindulásával a meglévő fagyasztott péksütemény-gyártási kapacitás a két-

szeresére bővül. Az új gyártócsarnokon óránként akár 50 ezer darab, évente pedig több mint 200 millió darab kakaós csiga, lekváros táska és túrós-sajtos pogácsa készülhet, hogy innen az üzletek polcaira, végső soron pedig a magyar családok asztalára kerüljenek. A vállalat célja, hogy a bővülő gyártókapacitás révén erősítse pozícióját a hazai piacon, és versenyképes szereplővé váljon az európai piacokon is. Bács-Kiskun Vármegye egyik legnagyobb, arany fokozatú felelős foglalkoztatójaként a cég újabb 200 munkahelyet teremt, kiszámítható megélhetési lehetőséget kínálva a Kiskunfélegyházán és a régióban élők számára.

A vállalat kereskedelmi ügyvezető-tulajdonosa végezetül bejelentette, hogy a kapacitásbővítő beruházás mellett a vállalat újabb lépést tesz a jövő és a fenntarthatóság irányába. Elkészült, és napokon belül bekapcsolják ugyanis a Nemzeti Befektetési Ügynökség gyármentő programjának támogatásával megvalósult, évi 1142 MWh kapacitású napelemes kiserőművet.

Megáldották az újbort

Kiskunfélegyházán szeptember 20-án rendezték meg a hagyományos szüreti felvonulást. A program részeként feldíszített szekerek, lovasok és csikósok vonultak végig a városon, felidézve a magyar puszták világát. A menetet népviseletbe öltözött asszonyok és férfiak kísérték, akik a régi szokások hangulatát idézték meg. A Kossuth utca ünnepi hangulatát néptáncosok fellépései tették teljessé, akik vidám műsorral szórakoztatták a közönséget.

A Szent István Templom előtt Hajagos Gyula plébános megáldotta az újbort. A rendezvényen a gyerekek tánca, a fülöpjakabi néptáncgyűlés műsora és a népviseletbe öltözött fiatalok fellépése színesítette a programot. A városháza előtti téren Balla

László alpolgármester köszöntötte a résztvevőket, hangsúlyozva a hagyományörzés fontosságát. A menet délután visszatért a Gazdakörhöz, majd este szüreti bállal folytatódott az ünnepség, amin a Rácz-Kovács Duó szolgáltatta a zenét. V. B.

Tömegek az állatkínzás ellen

A Petőfi tér megtelt élettel, kutyákkal és elkötelezett emberekkel, akik szeptember 16-án közösen álltak ki az állatok jogaiért. A Szurkolók az Állatokért és a Noé Állatotthon összefogásában jött létre a Hang a hangtalanokért esemény, amelynek résztvevői azoknak az állatoknak adtak hangot, akik önmagukat nem tudják megvédeni.

A demonstráció középpontjában egy országos felháborodást kiváltó eset állt. Szeptember 1-jén Tiszaalpár és Kiskunfélegyháza között egy férfi az autójához kötötte kutyáját, majd 95 km/h-s sebességgel húzta végig az úton. A szemtanúk megdöbbenve próbálták feltartóztatni a járművet, azonnal értesítették a rendőrséget is. A súlyosan megsérült állatot, Rozikát azonnal állatorvosi ellátásban részesítették, majd a Laki Mancs Állatvédelmi Egyesület vette gondozásába. A történetek után a közvélemény arra számított, hogy a bíróság letöltendő börtönbüntetésre ítéli az

elkövetőt, de az ítélet mindössze pénzbírság lett. Ez a döntés újabb felháborodási hullámot indított az állatvédők körében.

A félegyházi demonstráción felszólalók – köztük Kapin Richárd, a Szurkolók az Állatokért alapítója, Schneider Kinga a Noé Állatotthon Alapítványtól és Bóday Pál, a Macskaárvaház Alapítvány kuratóriumi tagja – egyhangúan szigorúbb jogszabályokat és következetesebb ítélkezési gyakorlatot sürgettek. Az esemény után a résztvevők az elkövető háza elé vonultak, ahol mécsesek gyújtásával emlékeztek meg a bántalmazott állatról. V. B.

Agrárszakképzési országos tanévnyitó

Agrárszakképzési országos tanévnyitónak adott helyet a Déli Agrárszakképzési Centrum és a Kiskunfélegyházi Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium, szeptember elsején. Az eseményen megjelent és beszédet mondott dr. Nagy István agrárminiszter, Lezsák Sándor, a térség országgyűlési képviselője, a Magyar Országgyűlés alelnöke, Balla László alpolgármester, valamint Szerdai Zsuzsanna főigazgató.

Rózsa Pál Csaba, az intézmény igazgatója köszöntő beszédében örömmel ismertette, hogy iskolájukban az idei tanévet 487 diákkal kezdték meg, akik közül 160 újonnan beiratkozott. Beszámolt többek között a közelmúltban 500 millió forint értékben megvalósult tanüzemi beruházásokról és eszközbeszerzésekről is.

Szerdai Zsuzsanna, a Déli Agrárszakképzési Centrum főigazgatója beszédében a mezőgazdaság és az agrárszakképzés változását hangsúlyozta, amelyben feladatuk, hogy a kihívásokhoz igazodva, de értékmegőrző módon vezessék be a jövő szakembereit a korszerű mezőgazdaság és élelmiszer-előállítás világába.

Balla László alpolgármester Kiskunfélegyháza egyik meghatározó oktatási intézményének nevezte az iskolát, amit megszerzett kiváló versenyeredményeik is bizonyítanak. Elmondta, hogy az önkormányzat – a lehetőségeihez mérten – a jövőben is támogatni kívánja az intézményt.

Lezsák Sándor országgyűlési képviselő felhívta a figyelmet rá, hogy a fordulat évét éljük a mezőgazdasági képzésben. A területet a gyors alkalmazkodás és válaszadási kényszer jellemzi, ahol a meg-

szokott ismeretek mellett többek között a klímaváltozásról, az öntözéses gazdálkodás feltételeiről és gyakorlatáról is tudniuk kell a hallgatóknak, és ezeket az ismereteket az intézmény maradéktalanul továbbadja a tanulóknak.

Dr. Nagy István agrárminiszter ismertette, hogy az agrárszakképzésben országosan 22 ezer diák van jelen, közülük az első tanévüket 3316-an kezdték meg. Kiemelte, hogy a korszerű 21. századi technológiai ismeretek elsajátításához megfelelő oktatási környe-

zet szükséges, ennek érdekében az agrárminisztérium agrárszakképzési centrumként egymilliárd forint támogatást nyújtott az elmúlt időszakban.

Az ünnepség után a meghívott vendégek a Kiskunfélegyházi Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium Csongrádi úti tangazdaságába utaztak, ahol a félmilliárd forintos beruházás eredményeként megvalósult bemutató üzem ünnepélyes átadásán vettek részt.

Keresik a város karácsonyfáját

A polgármesteri hivatal az elmúlt évekhez hasonlóan várja azok jelentkezését, akiknek olyan kivágásra szánt fenyőfája van, amely méltó lehet a város karácsonyfájának.

Név, cím, telefonszám és lehetőleg a fenyőfáról készült fotó megadásával várják a lakosság felajánlásait a goroganita@kiskunfelegyhaza.hu email címre, vagy a 76/562-030-as telefonszámon.

Városrészi piknik a Bankfaluban

Templomhalmi Csillagparti néven második alkalommal invitálta piknik jellegű délutánra a városlakókat Szabó József, a városrész önkormányzati képviselője, akinek Bajzák Andrea, az Ifjúsági Iroda munkatársa volt segítségére a szervezésben.

Az eseményen minden korosztály megtalálta a kedvére való elfoglaltságot: voltak kézműves foglalkozások a legkisebbeknek, **Barna-Pap Rozália** pedig gitárjával bírta énekre őket. Az Ifjúsági Iroda munkatársai és az esemény segítői helyben készült lángost sütöttek, de zsíros és lekváros kenyeret is kínáltak. **Lovas János** terepijárós utazásra, **Ladányi Hanka** pedig pónilovaglásra hívta a vállalkozó kedűeket, este pedig akusztikus koncerttel érkezett a színpadra **Zoltán Eszter** és **Zol-**

tán Zoltán. Utánuk a Happy Gang együttes frontembere, Cory fokozta tovább a hangulatot.

Sötétedés után plédeket osztottak a megjelenteknek és **Bondér Péter**, a Kecskeméti Planetárium munkatársa vezetésével csillagszemlélő programra hívták az ér-

deklődőket. A nap szabadéri partival zárult.

Az esemény szervezői ezúttal is köszönetüket tolmácsolják **Ódor Lászlónak**, a Korona Darts Klubnak, a Dél-100 Kft-nek, a Kunsági Édennek és a Marton Húsboltnak a támogatásért.

EpiPen Junior autoinjektort kaptak a félegyházi óvodák

Kilenc félegyházi tagóvoda kapott 10 darab életmentő EpiPen Junior autoinjektort szeptember 18-án, csütörtökön, a Kiskunfélegyházi Egészségfejlesztési Iroda tárgyalójában. A súlyos, életveszélyes allergiás reakciók kezelésére szolgáló injekció a Sorsocskák – a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány és a kiskunfélegyházi Benu Gyógyszertár jóvoltából és finanszírozásában került az intézményekhez.

Dr. Ónodi Izabella önkormányzati képviselő asszony, a Sorsocskák Alapítvány kuratóriumi elnöke lapunknak elmondta, hogy a kezdeményezést egy véletlen találkozás és beszélgetés előzte meg, amely során arról értesült, hogy milyen fontos lenne minden óvodai telephelyen az életmentő gyógyszerből. A Sorsocskák Alapítvány felkarolta a beszerzést, amihez további támogatás is érkezett: **dr. Kurucz**

Dóra, a kiskunfélegyházi Benu Gyógyszertár vezetője a költségek másik felét finanszírozta, valamint **dr. Kiss Ákos Csaba**, az önkormányzat egészségügyi referense is azonnal a nemes ügy mellé állt. (Támogatás hiányában az autoinjektor darabja 21 ezer forintba kerül). A gyógyszer szavatossági ideje egy év, a későbbiekben a cseréről Kiskunfélegyháza Város Önkormányzata gondoskodik.

Az átadáson megjelent **dr. Hegedűs Éva** háziorvos is, aki felhívta a megjelentek figyelmét arra, hogy ha súlyos tüneteket észlelnek gyermekén, bátran használják az autoinjektort.

A későbbiekben **Dósa Dávid** mentőtiszt tartott részletes tájékoztatót az injekcióról és a készülék használatának folyamatáról. Közérthetően és szemléletesen magyarázta el a pedagógusoknak azokat a szituációkat, amikor még nem indokolt a szer használata. Nyomatékosan felhívta a figyelmet azokra a tünetekre, amikor már orvosi ellátás szükséges: ilyenek az arc- és nyelvödéma, gombócérzés, rekedtség vagy nehézlégzés. Az előadás végén ismertette azokat a jeleket, amikor azonnali segítségkérés szükséges (mentő értesítése), valamint az EpiPen használata elengedhetetlen. Ödéma a légutakban, ami a légzés leállítását is okozhatja, szédülés, sápadtság, a vérnyomás drasztikus csökkenése, amit ájulás és keringésleállás is követhet, ezek súlyos, életveszélyes reakciók, amelyek esetén azonnal használni kell az injektort. A folytatásban az injekció beadásának módját is szemléltette, amelynek eredményeképpen a megjelent óvodapedagógusok magabiztosabb tudással kezelhetnek a jövőben egy esetleges vészhelyzetet.

Z. A.

Nyugdíjas klubok új elnöke

Időközi választáson új vezetőt választottak a Kiskunfélegyházi Nyugdíjas Klubok Egyesülete élére, aminek eredményeként **Farkas Lászlóné**, Icu tölti be az elnöki tisztséget.

A civil életben is aktív asszony 2011-ben vonult nyugdíjba az Integrál Zrt. pálmonostori üzletének boltvezetőjeként, majd hamar csatlakozott az Őszidő Nyugdíjas Klubhoz. Itt 2013-ban választotta meg a tagság a közösség élére. Elnökként kiemelten fontosnak tartja, hogy a frissen nyugdíjba vonulók is megtalálják a helyüket az egyesületben, hiszen – véleménye szerint – a közösséghez tartozás segít elkerülni az idősebb korosztályt gyakran érintő depressziót és céltalanságot.

– Az első lépés mindig a legnehezebb, de ha valaki kilép a négy fal közül, sokkal jobb irányba fordulhat az élete. A lelki feltöltődés pedig az egészség megőrzésében is nagy szerepet játszik – hangsúlyozta.

Főszerepben a jókedv, a halászlé és jótékonyság

Hatodik alkalommal rendezték meg a Halászléfőző Versenyt Kiskunfélegyházán, a Kőfaragók terén, szeptember első hétvégéjén. A rendezvény nemcsak a finom ételekről, hanem a közösségről, a szórakozásról és a jótékony összefogásról is szólt. Azok, akik vásároltak az értékesített ételekből, vagy más módon éltek az adományozás lehetőségével, a többszörösen sérült Szabó Gergely Botond mozgásfejlesztését segítették. Ennek köszönhetően összesen 700 ezer forinttal járultak hozzá a résztvevők és a szervezők a kisfiú fejlődéséhez.

Balla László alpolgármester, a körzet képviselője házigazdaként üdvözölte a résztvevőket és a vendégeket. A délutáni zenés-táncos produkciók megalapozták a kiváló hangulatot, amire a halászléfőzők versenye tette fel a koronát. A csapatok ezúttal is változatos halételekkel készültek,

amelyeket szakértőkből álló zsűri értékelt. Tagjai között szerepelt **Kovács Gergely**, a Bács-Kiskun vármegyei Horgász Egyesületek Szövetségének ügyvezető elnöke, **Vereb Imre** és **Verebné Mária**, valamint a jótékonysági fesztivál ötletgazdája, **Berki Zoltán**. A rendezvény megvalósulását szá-

mos támogató segítette, köztük Kiskunfélegyháza Város Önkormányzata, a Tourinform iroda, valamint helyi vállalkozások, pék-

ségek, húsüzemek és kereskedők. Az eredményhirdetést követően színpadi produkciók szórakoztatták a közönséget.

Közösség, hagyomány és libaillat: így pezsd

Folytatás az 1. oldalról

Gasztronómia és főzőverseny: a liba minden formája

A fesztivál gasztronómiai magja természetesen a liba volt. A Petőfi Sándor Városi Könyvtár mögötti parkolóban több mint húsz csapat mérte össze főzőtudományát a Ki Mit Tud sütni-főzni a libából? versenyen. A délelőtti órákban 23 csapat sürgött-forgott a bográcsok körül, hogy megmutassa, milyen ízekkel lehet legjobban tisztelni a libaételek hagyományai előtt. A kínálat bőséges volt: a klasszikus libapörkölt mellett ropogós libacomb, fűszeres töltött liba és számtalan különleges fogás illata töltötte be a teret.

Hagyományok, művészet és közösség

A Libafesztivál nemcsak a gyomrot kényeztette, hanem a lelket is: a hagyományörzés különféle formákban jelent meg. Megnyílt a Nemzedékek nemezei nemezművészeti kiállítás a Móra Ferenc Múvelődési Központban. A színes, változatos nemezmunkák egyszerre képviselik a hagyományt és a kortárs alkotói szemléletet.

A régió néptáncosait felvonultató XI. Kunsági Néptánctalálkozó és a Félégyházi Táncszínház

Ludas Matyi táncjáték felejthetetlen élménnyel ajándékozta meg a közönséget.

A gyermekprogramok, különleges bábjátékok, kézműves foglalkozások a kicsiknek okoztak mennyi örömet, miközben idősebbek találkoztak, nosztalgizáltak.

A látogatók a Hungarikum Roll-up kiállításon betekintést nyertek a magyar értékek világába, a Kossuth utcai vásárrban pedig kézműves termékek és gasztronómiai különlegességek közül válogathattak. A vásári hangulatot a Ládafia Műhely fakörhintája, Paprika Jancsi Csúzlizdája és Kádár Ferkó Fotószínháza is színesítette.

Szakmai háttér: tenyésztés, ágazat és jövő

A fesztivál része volt a 26. Integrál Szakmai Konferencia, ami nevével is jelzi: a Libafesztivál nem pusztán gasztronómiai és kulturális élmény, hanem tudományos találkozó is. A városháza dísztermében tartott eseményen a vizeszárnyas-ágazat szakemberei osztották meg tapasztalataikat: a takarmányozás optimalizálásáról, az állatjólét feltételeinek javításán át, a gyógynövények, posztbiotikumok szerepén keresztül, egészen a mezőgazdasági termelés kihívásaiig. A konferencia a szakmai ismeretek és kapcsolatok bővítése mellett Kiskunfélegyháza szerepének erősítését is szolgálta a hazai és nemzetközi vizeszárnyas-ágazatban.

ült fel a XXVI. Kiskunfélegyházi Libafesztivál

Szabadidő, sport és egészségmegőrzés

Ahogy esteledett, a fesztivál közösségi terei megteltek: az esti koncertek, a kulturális előadások, a színpadi produkciók igazi zenei különlegességeket kínáltak. Sokan együtt énekeltek, tapsoltak a Cimbaliband és **Herczku Ágnes** közös produkcióján és a Bohemian Betyárs életigenlő hangulatú koncertjén. A **Kátai Tibor** vezette táncházban pedig a Kunsági Néptáncfalalkozón megjelent csoportok és a népzene kedvelő közönség perdült együtt táncra.

A gyerekek több korcsoportban méretetk meg kitarításukat és gyorsaságukat a Ludas Matyi futamon, míg a sakktáncversenyen országszerte érkező játékosok mérték össze tudásukat, így minden korosztályban jelen volt a versengés, a baráti társalgás és az öröm.

A fesztivál forgatagában sokan szántak időt az egészségükre is: a Móra Ferenc Művelődési Központ adott ott-hont a különféle szűrővizsgálatoknak és prevenciós foglalkozásoknak. Többen sorban álltak a vérnyomás- és vércukormérésre, a tumormarker-vizsgálatra, a bőrgyógyászati anyajegyszűrésre csak úgy, mint az életet mentő véradásra.

Mit adott a városlakóknak ez a fesztivál?

A XXVI. Libafesztivál a közösség ünnepe volt. A baráti találkozások, a régi receptek, a népzene, a tánc, a gyermekek kacagása mind hozzájárultak ahhoz, hogy az ízek mellett az együttlét öröme is ünnepeljük.

A fesztivál megmutatta azt is, hogy a liba több mint étel: jelkép – közösség, kultúráé, hagyományé és kreativitásé. S amikor egy bogrács fölött régi történeteket mesélnek, miközben a libahús illata száll, akkor az idő megáll egy pillanatra, és úgy érezzük: otthon vagyunk. **G. E.**

Elhunyt Szász András író, szerkesztő, újságíró és fotós

Méltósággal viselt betegségben 2025. augusztus 5-én, életének 74. évében elhunyt a partiumi születésű Szász András, aki több mint három évtizedes magyarországi pályafutása során újságíróként, íróként, fotósként és helytörténeti kutatóként egyaránt maradandó értékekkel gazdagította a magyar kulturális örökséget. Élete és munkássága a kitartás, a hűség és a hit példája volt.

Szász András 1951. április 15-én, Nagyváradon látta meg a napvilágot, és élete végéig büszkén viselte származása bélyegét. „A határon túlról hoztam hitemet, szokásaimat, életszemléletemet, magyarságtudatomat, ember- és természetszeretetemet” – írta magáról.

A diktatúra mindennapi nehézségei, a nélkülözés és a hatalmi elnyomás nem tudták megtörni, ám végül nem volt maradása szülőföldjén, és 1988 őszén családjával átszökött a román–magyar határon. Ahogy mindig fogalmazott: „hazát cseréltünk Cserekerternél”.

Kiskunfélegyházán telepedett le, ahol évek múlva új otthonra is lelt. Az isteni gondviselésnek tulajdonította, hogy Móra Ferenc szülővárosába kerülhetett, akit egyik legkedvesebb írójaként tartott számon. Félegyháza szülötte mellett sokan mások, köztük **Fekete István** és **Wass Albert** művei is mély hatást gyakoroltak rá.

Újságírói pályája 1991-ben indult a Petőfi Népe napilapnál, ahol szen-

vedéllyel és kitartással dolgozott, majd csaknem két évtizeden át a kiskunfélegyházi és tiszakécskei szerkesztőséget is vezette. Cikkeiben nemcsak híreket, hanem emberi sorsokat, tájakat és pillanatokat örökített meg – legtöbbször fényképezőgépével. Fotóit számos budapesti és vidéki tárlaton kiállították, Verespatakról készült képei pedig a fél világot bejárták.

Élete során azonban nem csupán újságíróként, hanem íróként is maradandót alkotott: több mint harminc kötetet publikált, a dokumentumkötettől az ismeretterjesztő és vallási műveken át a regényekig, novelláskötetekig és mesekönyvig. Alkotói hitvallása szerint „az írás nem csupán alkotás, hanem teremtés is, melynek során meg tudom mutatni az embereknek a lelkem” – fogalmazott egy interjújában.

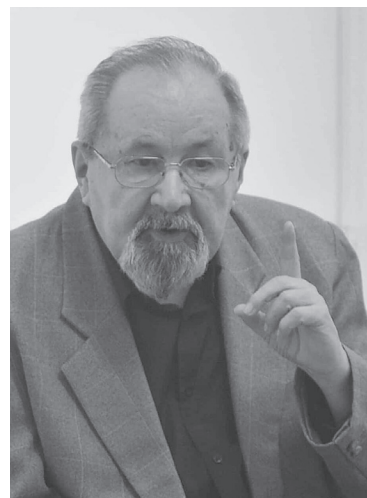
Hatvanévesen jelent meg első novelláskötete, a Képmások, amelyben olyan nagyváradi hétköznapi embereknek állított emléket, akik

személyesen is meghatározták gondolkodását és világszemléletét. „Az író feladata: lefosztani az emberről mindent, ami járulékos, felesleges vagy köznap, és visszaadni neki mindent, ami emberivé teszi, elsősorban Istentől származó lelkének érzelmi és színgazdagságát. Ez az egyetlen dolog, amiért érdemes tollat ragadni. A többinek nincs jelentősége!” – írta a kötet előszavában.

Későbbi regényeiben – például a Színekbe mártott szenvedély vagy A vadon remetéje című művekben – a szeretetet, mint központi motívumot kapott kiemelt szerepet.

Műveiben különösen fontos volt számára a szülőföld iránti kötelességtudat. Több száz helyszínt bejárt Partiumban és Erdélyben, ennek eredményeként született meg az Erdély – ezer esztendővel az államalapítás után című kötete, a „Partium és Erdély ezer esztendejének kövekbe zárt történelme” sorozat, valamint a „Kincses erdélyi városok” albuma.

Helytörténeti munkái során emléket állított olyan, a társadalom által kevésbé ismert vagy elfeledett személyeknek, mint **Huszka József**, **Krizsanóty János**, **Boczonádi Szabó József** és **Miskolczy István**.

Mélyen vallásos ember volt, aki írásaiban és mindennapjaiban egyaránt a jót kereste. Hitvallása szerint „Isten azért teremtette az embert, hogy az ő képében járva eleget tegyen a parancsoknak, s végezze a jót ezen a földön”. Ez az elhivatottság hatotta át szerteágazó munkásságát, amelyben öt egyházi kiadvány is megjelent. Vallási meggyőződése és emberszeretete írói és személyes életének mozgatórugója volt.

Pályáját számos elismerés kísérte, köztük a Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2016), a Szalézi Szent Ferenc- és a Pilinszky János-díj, valamint a Kiskunfélegyháza Város Kultúrájáért Elismerés.

Halálával Szász András öröksége – a könyvek lapjain, a fényképek képkockáin és a szívünkben őrzött történetekben – tovább él.

Nyugodjon békében!

Marancsikné Némedi Erzsébet emlékére

Elhunyt Marancsikné Némedi Erzsébet, a Fido Bácsi Közhasznú Alapítvány titkára. Az alábbiakban a család által kiadott közleményt olvashatják.

Tisztelt Kiskunfélegyházai Polgárok!

Ezúton is tudatjuk Önökkel, hogy szeretett unokatestvérünk és keresztanyánk, kedves rokonunk és barátunk, Marancsikné Némedi Erzsébet, 2025. augusztus 3-án, vasárnap hajnalban, 77. életévében távozott az élők közül.

Mi, családjaként, éreztük, láttuk, tudtuk, hogy (ki miként nevezte őt) Erzsébet, Erzsike, Cuki hatalmas szeretetnek és tiszteletnek örvendett Kiskunfélegyháza polgárainak körében:

ez a szeretet és tisztelet enyhíti most mindannyiunk fájdalmát és szomorúságát.

Unokatestvérként, kereszta-

nyaként, barátként, pedagógusként, munkatársként, kutyabarátként élte életét, teljesítette sorsát: szavaival és tetteivel szol-

gálta családtagjait, barátait, tanítványait, munkatársait, ismerőseit és kutyáit.

Erzsébet, Erzsike, Cuki egyik nagy világi küldetése a gazdátlan illetve kóbor kutyák védelme és jóléte volt, melynek érdekében szenvedélyes elszántsággal és őszinte lelkesedéssel vezetett, képviselte, fejlesztette ezt a kutyamenhelyet.

Kérjük, hogy akik nagyra tartották Marancsikné Némedi Erzsébet életútját, munkáját, támogassák – anyagi lehetőségük és személyes szándékuk szerint – a Fido Bácsi Közhasznú Alapítványt, mely a kiskunfélegyházai kutyamenhelyet üzemelteti és fejleszti.

A gyászoló család
Szegedről és Budapestről.

In memoriam Szirmai Ferencné Gitta néni (1939–2025)

Májusban, szűk családi körben búcsúztatták el sok-sok diák szeretett Gitta nénijét szülőhelyén, Kerekegyházán. Solymos Margit, Gitta néni a szülőhelyéhez közeli kis tanyai iskolában – összevont alsó tagozatosok tanítónéjeként – kezdte pedagógusi pályáját 1950-ben. Igazi néptanítója, „lámpása” volt a környék gyermekeinek és családjainak.

A tudás iránti érdeklődése és szeretete inspirálta arra is, hogy munkája mellett tovább képezze magát: történelem–magyar nyelv és irodalom szakos diplomát szerzett. Pályáját a Kecskemét melletti Kisfái szakiskolájában folytatta, majd a 70-es évek elején férjével együtt Kiskunfélegyházára költöztek. A Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakképző Intézményben magyart és történelmet tanított, valamint igazgatóhelyettesként dolgozott. Ezt követően a Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatója volt. A 90-es években visszatért a kezdekhez: a Dózsa György Általános Iskolához tartozó haleszi kisiskolában összevont alsó tagozatos csoportot tanított nyugdíjazásáig.

Minden korosztály Gitta nénije volt. A diákok – a kicsiktől a 18 évesekig – mint tanárukat, a szülők mint a gyermekük formálóját, a pedagógusok pedig mint kollégát, munkatársat szerették és tisztelték. Segítette, szárnyai alá vette a pályakezdő pedagógusokat; példamutató tevékenysége, közelsége, barátsága és figyelme biztosságot, nyugalmat sugárzott.

A gyermekekhez fűződő kapcsolata, szeretete, segítőkészsége legendává tette: volt tanítványai a mai napig emlegetik, különleges szeretettel gondoltak rá. Mozdulatai, ahogyan lehajolt hozzájuk, mosolya, mellyel kedvesen biztatta őket, öröme, ha jól teljesítettek, mind-mind bevésődtek emléke-

zetükbe. Több alkalommal tanúja voltam, ahogy reggel megérkezett Trabantjával a haleszi iskola udvarába: a gyerekek nemcsak közrefogták és köszöntötték, hanem azon nyomban mesélték is élményeiket, versengve, mintha régóta nem találkoztak volna vele. Akkor értettem meg, miből fakad ez a ragaszkodás: vele jó érzés volt együtt lenniük, mellette különleges biztonságban érezték magukat. Úgy irányította őket, hogy az idősebbek felelősséggel segítsék a kisebbeket, s hogy akaratlanul is tudatosuljon bennük: a társak segítése az együttlét legtermészetesebb jellemzője. Tanítványai ilyen különleges légkörben és motivációval tanultak meg írni, olvasni, számolni, önállóan gondolkodni, magukat kifejezni, szocializálódni.

A 2000-es évek elejére a kisiskolák szinte mindenütt megszűntek. Gitta néni nyugdíjba vonulása után Halesz is végleg bezárta kapuit. A környékbeli és sok-sok kollégája

azonban több évtized elteltével is jó szívvel, szeretettel és tisztelettel emlékeznek rá, mint aki egyike volt az igazi néptanítóknak.

Vannak emberek, akiket egy időre ajándékba kapunk, hogy elkísérjük őket életük egy szakaszán. A sors összeköt velük bennünket annyira, hogy sohase felejtjük el szavaikat, a hangulatot, amelyet élénk idéztek és azokat az érzéseket, amelyeket a lelkünkbe csempészték.

Ő ilyen volt, és emlékeinkben örökre ilyen is marad.

Vőneki Ottó

100 éves tanárunkkal ünnepelték a 60 éves osztálytalálkozójukat

Kevés szebb példája van a tanár és diák közötti életre szóló köteléknek annál, mint ami szeptember 13-án Kiskunfélegyházán történt. Az egykori 608. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet diákjai 60 éves osztálytalálkozójukon nemcsak egymásnak örülhettek, hanem 100 éves tanárukat, Faragó Dezsőt is köszönthették, aki hajdanán anyagismeretre oktatta a fiatal szakmunkástanulókat.

Az 1962 és 1965 között végzett osztály 25 fős volt, sokféle szakmát tanuló fiúval: bádgosok, rézművesek, kovácsok, szerszámkészítők, orvosi műszerészek, gumijavítók, fémművek, varrógép- és irodagép műszerészek ültek akkoriban az iskolapadban. A mostani találkozóra már csak öten – **Balog Antal, Kovács Ferenc, Lajos Ferenc, Radnóti Béla és Ruskó Ferenc** – tudtak eljönni, de annál nagyobb szeretettel és tisztelettel köszöntötték egykori mesterüket.

A tanítványok meglepetéssel is készültek: egy jókívánságokkal

teleírt, hatalmas pezsgőt, valamint egy különleges „réz diplomát” adtak át Dezső bácsinak. Mint elmondták, mivel a Tanár Úr már mindegyik hivatalos jubileumi diplomát – aranytól a platináig – megkapta, most valami egészen újat szerettek volna kitalálni. A réz diploma egyszerre volt tréfás és meghatározó gesztus, hiszen egyrészt az anyagismerethez kapcsolódott,

másrészt az osztályban rézművesek is tanultak.

A diákok így fogalmaztak átadáskor: – Feltételezésünk szerint már begyűjtötte az összes nemesanyagból, aranyból, gyémántból, vasból, rubinból készült szolgálati emlékérmét, így kénytelenek voltunk egy eddig erre a célra még meg nem nevezett elem kölcsönvételével egy egészen új elismer-

rést létrehozni. Igaz, Mendelevjev periódusos rendszerében a réz az aranynál alacsonyabb rendszámot kapott, de ebben az összefüggésben és a volt diákok tiszteletnyilvánításaként eszmei értéke talán túlmutat az anyagiakon.

Nem ez volt az első alkalom, hogy a tanítványok különleges ajándékkal lepték meg szeretett pedagógusukat: az 50 éves osztálytalálkozóra például egy Apáczai Csere János arcképével ellátott képeslap méretűvé nagyított bélyeget készítették, mivel Dezső bácsi lelkes bélyeggyűjtő.

A mostani találkozó derűs hangulatban telt, sok régi emléket idéztek fel, és bár a kor már megtizedelte az osztály létszámát, a baráti kötelék mit sem gyengült. Dezső bácsi, aki a száz év ellenére is megőrizte humorát és szellemi frissességét, meghatódva fogadta tanítványai szeretetét.

A búcsúzáskor a résztvevők abban a reményben váltak el, hogy hamarosan újra találkozhatnak. Egykori tanárunknak pedig jó egészséget és további boldog éveket kívántak – hiszen ahogy ők fogalmaztak: „a rézművesek rezesbandája mindig emlékeztetni fogja a Tanár Urat arra, milyen sokat jelentett nekünk.”

V. B.

Egy élet az igazság és az emberek szolgálatában

Kiskunfélegyházán jól ismerik Szabóné dr. Tabajdi Katalin nevét. Nemcsak azért, mert hosszú évek óta a város vezető ügyészeként dolgozik, hanem mert munkáját mindig elhivatottsággal, kiemelkedő szakmai tudással és feddhetetlenséggel végzi. Munkáját nemrégiben Kiskunfélegyháza Város Községátalátért díjjal ismerték el. A kitüntetés apropóján pályájának fontos állomásairól, szakmai és emberi értékrendjéről és mindennapi munkájáról beszélgettünk.

– Hogyan kezdődött a jogi pályája?

– A családban nem volt jogász, így ez nem családi indíttatásból fakadt. Általános iskolásként kaptam egy könyvet, dr. Petrik Ferenc Perben a joggal című művét, ami felkeltette az érdeklődésemet a jog világa iránt. A Móra Ferenc Gimnáziumban már tudatosan készültem erre a pályára, és osztályfőnököm révén találkoztam egy volt tanítványával, aki akkor már a jogi egyetemen tanult, később pedig főügyészként dolgozott. Ő mesélt nekünk a jogi egyetemről, és ez megerősítette bennem a döntést. A szegedi jogi karon kétszer is elnyertem a Népköztársasági Ösztöndíjat, demonstrátorként segítettam a büntetőjogi tanszék munkáját, majd „summa cum laude” fokozattal végeztem. Egyetem után ebben a városban szerettem volna elhelyezkedni, így az élet az ügyészséghez sodort. 1987. március 1-jén kezdtem a félegyházi ügyészségen fogalmazóként, majd két év után, 1989. március 1-jén ügyésszé neveztek ki. Azóta is itt dolgozom.

– Hogyan alakult a pályája az első évektől kezdve?

– A büntetőjog területén kezdtem és ott is maradtam. Akkoriban kevés ügyész volt a megyében, ezért többünknek a fogalmazói időt is lerövidítették, hogy minél hamarabb munkába állhassunk. A szakvizsga után ügyészként folytattam, és azóta is a büntetőügyek világa határozza meg a mindennapjaimat. 2011-ben, amikor dr. Ábrahám István vezető ügyész nyugdíjba ment, megpályáztam az állást, és kineveztek vezetőnek. Ez óriási felelősség, de hatalmas bizalom is.

– Mi ad erőt és motivációt több évtizednyi munka után is?

– Elsősorban az, hogy szeretem, amit csinállok. Ez nagy ajándék az életben: ha az ember abból élhet, amit szeret, és amiben jó. Az egyetemen szerettem meg igazán a jogot, onnantól kezdve nem volt kérdés számomra, hogy jó helyen vagyok. Természetesen a jogszabályok követése folyamatos kihívás, hiszen állandóan változnak, és naprakésznek kell lenni, de ez a munka soha nem unalmas. Bár a joganyag

sokszor száraznak tűnik, a mindennapi ügyek mindig új kihívást hoznak. Az élethelyzetek, az emberi sorsok teszik élővé és izgalmassá ezt a pályát.

– Az ügyészi hivatás komoly felelősséggel jár, és nemcsak a jogszabályok pontos ismeretét, hanem emberi érzékenységet is megkövetel. Mit jelent az ügyészi munka során az empátia?

– Gyakran azt gondolják, hogy az ügyész feladata kizárólag a törvény rideg érvényesítése. Ez azonban nem így van. Természetesen részrehajlásról nem lehet szó, a törvény mindenkire egyformán vonatkozik, de emberi érzékenységre nagy szükség van. Egy ügyész előtt emberi sorsok bontakoznak ki, és nem mindegy, hogyan áll hozzá. Másképp kell megítélni egy fiatal első botlását, mint egy többszörös visszaeső bűnelkövetőt. Ugyanakkor ott vannak a sértettek is, akik gyakran magukra maradnak a bűncselekmény után. A mi feladatunk az is, hogy felkaroljuk azokat, akik sérelmet szenvedtek. Az empátia ebben is kulcsfontosságú: tájékoztatni kell őket jogaikról, lehetőségeikről, és sokszor egyszerű emberi szóval kell erőt adni nekik. Az empátia tehát a munka része, ami segít abban, hogy a törvény ne pusztán jogszabályok halmaza legyen, hanem az igazságszolgáltatás eszköze, amelyben mindenki megéri az emberi méltóság tisztelget.

– Milyen típusú ügyekkel találkozunk leggyakrabban a félegyházi ügyészségen?

– Az ügyeknél először azt kell megnéznünk, hogy van-e illetékségünk, illetve hatáskörünk. Mivel járási szinten működünk, így a járásbíró hatáskörébe tartozó ügyek kerülnek hozzánk. Az emberölések és a legsúlyosabb bűncselekmények törvényszéki hatáskörbe tartoznak. Nálunk a komolyabb megítélésű ügyek például a rablások, a nemi erkölcs elleni bűncselekmények, az embercsempészes, a kábítószer-kereskedelem, de a leggyakoribbak a lopások, az ittas járművezetések és a garázdaságok. Egyre gyakrabban találkozunk internetes csalásokkal és az ezekhez kapcsolódó pénzmosással, amelyek sokszor nemzetközi szintű bűnözéssel függenek össze. Emiatt gyakran kell jogsegélykérelmeket küldeni vagy teljesíteni más uniós és uniós kívüli országok felé. Ez a munka tehát nemcsak helyi, hanem nemzetközi szinten is egyre nagyobb felelősséget jelent.

– Hogyan fogadta a Kiskunfélegyháza Város Községátalátért díjat?

– Teljes meglepetés volt számomra. Egy ismerősöm gratulált, és először nem is tudtam, mihez. Aztán kiderült, hogy a kollégáim kezdeményezték a díjat. Ezért különösen meghatározó és kedves számomra, hiszen ez azt jelenti, hogy a munkatársaim értékelték a munkámat és emberi hozzáállásomat. Ez számomra a legnagyobb elismerés, hiszen ők látják nap mint nap, hogyan dolgozom, és milyen ember vagyok.

– Mit üzenne a jogi pályára készülő fiataloknak?

– Azt, hogy legyenek hűek önmagukhoz, és soha ne feledjék: ez nem pusztán egy szakma, hanem hivatás. Csak hivatástudattal lehet igazán jól végezni, mert nagy felelősség mások sorsáról dönteni. Persze szükséges a szakmai tudás, a jogszabályok magas szintű ismerete, de az igazi alap a hivatástudat. Pályakezdő fiataloként még én sem tudtam, mire számítsak pontosan, de aztán megszerettem, és soha nem akartam más pályát. Azóta is hálás vagyok a véletlennek, mert ez lett az első és reményeim szerint az egyetlen munkahelyem.

– Ha egy mondatban kellene megfogalmaznia a pálya lényegét, mit mondana?

– Talán azt, hogy az ember találja meg a helyét, legyen hű önmagához, és végezze a munkáját hivatástudattal. Akkor nemcsak a munkájában, hanem az életében is kiteljesedhet.

G. E.

Miniszteri elismerést kapott Cseklyéné Hevér Tímea

Miniszteri Elismerő Oklevelet adományozott Cseklyéné Hevér Tímea, a Déli ASzC Kiskunfélegyházi Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium oktatója részére dr. Nagy István agrárminiszter. A díjat tanítványai országos versenyeken, valamint a közép- és emeltszintű érettségiken elért eredményei elismeréseként augusztus 20-án, a Pesti Vigadóban vehette át a kitüntetett. Cseklyéné Hevér Tímea huszonhetedik éve az intézmény tanára, és vallja: kamaszokat tanítani nagy kihívás, ugyanakkor folyamatosan frissen tartja a pedagógust. A pályáról, a diákokról, a munkahelyi közösségről is beszélgettünk vele.

– Mennyire volt meglepetés számodra, hogy ilyen rangos elismerésben részesülsz?

– Teljes mértékben. Egy email-ből értesültem róla, hogy augusztus 20-án miniszteri elismerésben részesülök. Gyorsan tárcsáztam Rózsa Pál igazgatót, akit szintén meglepett a hír, hiszen a feltejtetés még jóval korábban megtörtént, de a döntésről ők sem kaptak értesítést. Mindenki nagyon boldog volt, köztük természetesen én is. Közismereti tanárként egy szakközépiskolában ritkábban történik meg, hogy ilyen elismerést vehessünk át.

– Egyenes út vezetett téged a tanári pályára?

– A Batthyány Általános Iskola tanulója voltam, ahol egy csodálatos tanító, Papdiné Zsuzsanna hatására már ötödik osztályban világosan tudtam, hogy én is ezt szeretném csinálni. Ő a történelem szakos tanárom volt, neki köszönhetem a tantárgy és a szakma iránti rajongásomat is. Az ő és később Majoros Ferenc tanítási módszereit, gyermekekhez

való hozzáállását ma is példának tekintem. A középiskolás éveimet a Móra Ferenc Gimnáziumban töltöttem, itt szerettem bele a német nyelvbe és a földrajzba, így az út egyértelműen a tanári pálya felé vezetett. 1998-ban végeztem az egyetememen, ami után először általános iskolai munkát szerettem volna vállalni, de a sors másképpen akarta és 1998. augusztus 31. óta a Kiskunfélegyházi Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium történelem, földrajz és német szakos pedagógusa vagyok.

– Milyen volt a kezdet?

– Semmit sem tudtam a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikumról. Egy-két ismerősöm járt oda, de alapvetően nagyon kevés ismerettel rendelkeztem az iskoláról. Amikor odakerültem, több velem egykorú tanár is gyarapította a tanári kart, akikkel gyorsan megtaláltuk a közös hangot és nemcsak munkaidőben szerettem velük lenni, de együtt nyaraltunk, közös bulikat szerveztünk és élveztük egymás társaságát. A kétezres években a köztudat-

ban az iskoláról teljesen más élt, mint ma. Nagyon rosszul esett, amikor az emberek azt gondolták, hogy mezőgazdasági iskola révén nem olyan komplex tudást adunk a gyermekeknek, mint más intézmények, vagy hogy diákjaink képességei elmaradnak más középiskolák tanulóival mellett.

– A Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum kollektívájának összetartása legendás. Valóban így van?

– Valóban így van. Nagyon sok időt töltünk együtt a szabadidőnkben is. Jól hatunk egymásra kölcsönösen, így többek között közismereti tanárként ma már én is tudom, hogy mi a különbség a homogenizálás és a pasztörizálás között, valamint biztos tudásom van többek között a sertések vemhességi idejéről is. Könnyűek a hétköznapi ilyen kollégákkal, hálás vagyok érte! Ahogy a férjemért is, akit ugyancsak ennek a kollektívának köszönhetek.

– Miként változtak a tanítási módszereid az elmúlt évtizedekben? Másként lehet például motiválni a diákokat?

– Előző igazgatóm, Vőneki Ottóné mondta mindig, hogy csak idő és módszer kérdése minden. Ez pontosan így van. Amikor tanítani kezdtem, nagyon ragaszkodtam az elképzeléseimhez. Egyetemi jegyzeteimből tanítottam, mert úgy gondoltam, hogy én elmondok mindent arról a csodáról, amit történelemnek hívnak, a gyerekek pedig csillogó szemmel hallgatják, jegyzetelnek, majd megtanulják

és mindenki boldog... A valóság azonban teljesen más. Több szerepben kell lennem egyszerre, hogy érdekes legyen a mondandóm: színészként, pszichológusként, kicsit anyaként, mesélőként. Történelem óráimat igyekszem színesíteni, sztorikat mesélek, történetekkel teszem változatossá az anyagot. Egy csipet szerelem, vagy gyilkosság és máris jobban figyel a diák... Megszerettetni próbálom velük a tantárgyat, ennek érdekében sok új eszközhöz kellett nyúlni az évek során. Ebben az iskola is adott segítséget, 2008-ban több továbbképzés, oktatás szólt erről. Meg kellett tanulnunk például a szakmunkás osztályokban a történelem tanítás módszertanát, ami szerencsére annyira jól sikerült, hogy bemutató óráinkat az egykori egyetemi módszertan tanárom később jó példaként mutatta be.

– Közismereti tárgyak tekintetében is nagyon szép eredmények születtek az elmúlt években.

– Nagyon büszke vagyok arra, hogy az idén végzett első technikum osztályomból a diákok több mint fele az agrár felsőoktatásban tanul tovább. Ez is azt mutatja, hogy a mi diákjaink ugyanúgy motiválhatók és felkészíthetők emelt szintű érettségire, vizsgákra, versenyekre, mint bármely másik intézmény tanulóival. Néhány éve jelentkeztünk először a több mint negyven éves múlttal rendelkező, Magyarország az én hazám elnevezésű komplex honismereti vetélkedőre. Gyorsan sikerült toborozni önként jelentkezőket és a verseny elmúlt három évében kétszer dobogóra is állhatott a csapatunk. Nagyon sokat készülünk rá, de hatalmas öröm számomra, hogy a diákok is boldogok tőle és büszkék az eredményekre.

– Soha nem fáradsz el?

– Természetesen én is elfáradok, és volt már olyan is, hogy azt éreztem, belefáradtam. Amikor hiába tettem bele szívemet-lelkemet, a gyerekek átléptek ezen. Meg kellett tanulnom, hogy mi csak egy állomás vagyunk az ő életükben. Ebbe picit belehalunk, de aztán minden megy tovább. Mindezeket felülírja az érzés, amikor meghívják a diplomaosztójukra, esküvőjükre, nekem mutatják meg az új tetoválásukat, vagy az újszülött babájukat hozzák el hozzám. Cserébe frissen tartanak és velük együtt változhatok én is, egész egyszerűen nem engedek, hogy beleöregedjek a munkába. Jó helyen vagyok, nem vágyom máshová.

Z. A.

A megkerülhetetlen klímaalkalmazkodás – 1. rész

MIT MONDANAK A JOGSZABÁLYOK?

Az idei nyár és az eddigi őszt sokakat elgondolkodtatott arról, hogy milyen életre kell felkészülni egy olyan környezetben, ahol már a növények is csak túlélnek. Az utóbbi évek gyakran használt szavai lettek a klímaváltozás, klímakatasztrófa, klímaválság ... nem túl biztató szavak a jövőre nézve. Nem is igazán vennénk komolyan őket, ha nem éreznénk a bőrünkön a valóságukat. Mint általában, úgy azonban ebben az esetben is a panaszkodásból célszerű gyorsan továbblépni a valós probléma megismerésére és a megoldás keresésére. Erre teszünk kísérletet Nagy Ágnes városi főkertésszel egy ötrészes, a téma különböző aspektusaira kitérő sorozatban.

– Mennyire sürgető problémára keresi a választ a klímaalkalmazkodás kérdésköre?

– Még az 1990-es évek végén jelent meg egy egyébként a 80-as években (negyven éve!) Németországban írt könyv az erdőkről: arról, hogy olyan mértékben pusztítjuk őket, ami hamarosan tapasztalható változást fog eredményezni a Föld klímájában. Az idő pedig igazolni látszik az akkori tapasztalatokból egykor levont szakmai következtetést. Most már nem elég csak elgondolkodni rajta, mert most már cselekedni kell. Úgy tűnik azonban, hogy mára az ember sokkal kevésbé diktálhat, mint amennyire alkalmazkodnia szükséges. Halaszthatatlanul meg kell tanulnunk megélni azt az újfajta életmódot, amit a klímaalkalmazkodás szó takar.

– Valószínűleg erre a következtetésre jutottak a jogalkotók is, mert alig egy éven belül több olyan jogszabály is életbe lépett, amely azt a szándékot tükrözi, hogy a települési zöldfelületek komolyan vett eszközökké váljanak. Melyek ezek a jogszabályok és mit mondanak?

– A közelmúltban több olyan jogszabályt fogadtak el, amelyek láthatóan szorosan egymásra épülve fogalmaznak meg normákat, tiltásokat és kötelezettségeket annak érdekében, hogy a klimatikus viszonyok alakításában fontos szerepet játszó

zöldfelületek minél nagyobb mértékben betölthessék szerepüket.

A magyar építészetről szóló 2023. évi C. törvény deklarálja a zöldinfrastruktúra – azaz különböző zöldfelületek olyan stratégiailag tervezett hálózatának – fogalmát, amely elengedhetetlenül szükséges az emberi élet fenntartásához, így többek között a klíma, a településkép és a környezet védelmének biztosítását szolgálja. Ez a törvény a 200 ezer forintról 2 millió forintig terjedő településkép-védelmi bírság kiszabásának lehetőségével már állást foglal a zöld környezet védelme mellett. Ez a bírság alkalmazható azon ingatlanok esetében, amelyek tulajdonosai például az ingatlan előtti utcai zöldsávot felszólítás ellenére sem tartják rendben. Mindennek kimondása azért fontos, mert azt teszi egyértelművé, hogy a zöldfelületek a közművekhez és az utakhoz hasonlóan értékkel bíró, a társadalom felé olyan speciális szolgáltatásokat nyújtó létesítmények, amelyek nem áldozhatók fel bármiért, bármikor, nem tekinthetők gazdátlan települési területeknek. Minden egyes zöldfelületnek felelős gazdája kell, hogy legyen egyéni, vagy közösségi szinten.

A településrendezési és építési követelmények alapszabályzatáról szóló 280/2024. (IX.30.) Korm. rendelet (ún. TÉKA) mondja ki,

hogy adott ingatlan tulajdonosa köteles a településképbe illeszkedő módon gondoskodni az ingatlan előtti járdaszakasz tisztántartásáról, illetve a járda melletti közterületi zöldsáv fenntartásáról. Ez a kötelezettség bizonyos értelemben Kiskunfélegyházán már nem újdonság, mivel a zöldfelület-gazdálkodásról szóló 1/2018. (II.09.) önkormányzati rendelet ezt évek óta lényegében így szabályozza, és ezt évek óta igyekszünk is betartatni.

A TÉKA egyértelműsíti azt is, hogy a közlekedés számára létesített területeken belül a közlekedéshez szükséges burkolatok és közművek építményei mellett a szabad területek rendezettségét zöldfelületek kialakításával és fenntartásával biztosítani kell. Ennek kijelentése azért fontos, mert egyértelműsíti, hogy például az utak számára biztosított területen belül csak a közlekedési felületet képező burkolatok, a vízi- és energiaellátást garantáló közművek építményei, valamint zöldfelületek helyezhetők el. A zöldfelület pedig növények telepítésére szolgáló rendezett és gondozott terület. Nem lehet tehát gyomosodás elkerülése, vagy parkolóhely kialakítása miatt kővel felszórni, vagy burkolattal lefedni. De nem lehet kültéri tárolóhely sem, vagy gazdátlanul magára hagyott rendezetlen terület.

– A közterületeken túlmenően a jogszabályok tartalmazzak-e a telken belüli zöldfelületekre vonatkozó szabályokat?

– A települési zöldinfrastruktúráról, a zöldfelületi tanúsítványról és a zöld védjegyről szóló 282/2024. (IX.30.) Korm. rendelet a települési zöldfelületeket, közöttük az építési és lakótelkeket minden eddigénél átfogóbban szabályozza. A sok részletre kiterjedő

szabály közül csupán néhányat kiemelve, a rendelet kimondja, hogy

- a telek beépítetlen és nem burkolt felületeit zöldnövényzetnek kell borítania, azaz gondozott zöldfelületként kell fenntartani, nem lehet magára hagyott, rendezetlen terület

- a telekre hulló csapadékvizet a telken belül kell hasznosítani, szikkasztani, azaz a csapadékvizet a helyszínen hasznosítani kell

- az ingatlan használójának kötelessége gondoskodni a telek fászfű növényeinek szakszerű gondozásáról úgy, hogy a növények nem veszélyeztethetnek emberi életet és vagyoni biztonságot

- közhasználatú területen (közterületek és intézmények telke) fát kivágni csak annak rossz egészségi állapota, élet- és balesetveszélyesség, vagyonbiztonság veszélyeztetése, vagy szakértői vélemény alapján lehetséges

- a kivágott fát pótolni kell

- egy telek növényzetének – fák, cserjék, évelők – mennyisége az úgynevezett zöldtér fogat számításával köbméterben megállapítható, ennek ismeretében pedig megkövetelhető, hogy építési tevékenységgel érintett adott telken belül a zöldtér fogat értékének el kell érnie az építési tevékenység előtti zöldtér fogat szintjét. Lényegében tehát nem lehet egy építési tevékenységgel letarolni a telek növényállományát.

– A jogszabályváltozások alapján érezhetően felértékelődtek a magánszemélyek által gondozott városi zöldfelületek. Kapnak-e segítséget a városlakók mindezek elvégzéséhez?

– Az országos szintű jogszabályok többnyire részletekbe menő előírásokat tartalmaznak, helyenként azonban csak keretszabályokat adnak. Ezekben az esetekben az önkormányzatnak van lehetősége a helyi viszonyokhoz igazodva önkormányzati rendeletben szakmai normákat megfogalmazni. Jelenleg előkészítés alatt van a zöldfelület-gazdálkodásról szóló helyi rendelet ilyen irányú módosítása. Várhatóan figyelmeztetéseket küldenek ki a jövőben a nagyon zavaró helyzetek kezelésére. Jelenleg is sokszor a lakók jelzik, hogy a szomszédos területek rendezetlenek, gondozatlanok. A cél semmiképpen sem bírság kiszabása, hanem az adott probléma megoldása, és az alkalmazkodás megtanulása. Mint eddig, úgy a jövőben is igyekszünk a szakmai segítségnyújtáson túl tevékenesen is részt venni a magánemberként nehezen kezelhető feladatok elvégzésében.

Ez az elismerés a szövetségeseimé is

Aki járt már a polgármesteri hivatalban, jól tudja: egy intézmény nem csupán falakból áll, hanem az ott dolgozók szorgalmából, gondoskodásából és figyelméből épül fel. Ebből ad nap mint nap rengeteget Németh Erzsébet Zsóka, aki immár harminc éve dolgozik a hivatalban gondnokságvezetőként. Az idei Városlapítók Hete ünnepi testületi ülésén Kiskunfélegyháza Város Közszerlatáért kitüntető díjjal ismerték el a polgármesteri hivatal és az önkormányzat közössége érdekében végzett elhivatott munkáját és kreatív szakmai tevékenységét.

– Milyen érzésekkel vette át a díjat?

– Hatalmas szeretettel és hálával köszönöm mindazoknak – a felterjesztőknek, közvetlen vezetőimnek és a képviselő-testület minden tagjának –, akik bizalmukkal megtiszteltek. Felemelő, lélekemelő érzés volt átvenni ezt a városi szintű elismerést. Számomra ez nem csupán visszajelzés, hanem megerősítés is: amit nap mint nap végzek, érték, amit látnak és elismernek. Az általam elért eredmények összehangolt csapatmunkának köszönhetők. Ezért tiszta szívből, nagyon köszönöm a gondnokság összes dolgozójának szorgalmas munkáját. A hivatalban dolgozó munkatársaim nagy tudással, elhivatottsággal rendelkeznek, kivételes egyéniségek, akik mindenben támogatják és patronálják egymást.

– Hogyan indult a pályája a hivatalban?

– 1995. október 9-én kezdtem el dolgozni a Kiskunfélegyházi Polgármesteri Hivatalban. Akkoriban a Gátéri Művelődési Ház és Könyvtár igazgatójaként tevékenykedtem, amit nagyon imádtam. A váltás gondolata akkor fogalmazódott meg bennem, amikor dr. Fehérváriné dr. Csölle Yvette jegyző asztalra felhívott azzal, hogy Ficsor József polgármester úrral közösen szeretnének látni a hivatalban gondnokságvezetőként. A Helyőrségi Klubban végzett közművelődési munkám alapján ismerték a tevékenységemet. Két hónapig mérlegettem, mielőtt igent mondtam volna.

– Mi segítette a döntés meghozatalában?

– Két dolog is fontos szerepet játszott. Az egyik a családom: a hivatalban kedvezőbb volt a munkarend, mint a délután 2 órától este 20 óráig tartó művelődési házi beosztásom, így több időt tölthettem a gyermekeimmel. A másik döntő tényező szeretett keresztanyám, Németh Lászlóné Franciska volt, aki a Bajcsy-Zsilinszky Általános Iskola gazdasági vezetőjeként dolgozott. Visszagondolva, mintha

most történt volna, beinvitált az irodájába és betekintést adott a gazdasági munka világába. Végig kalauzolt a tematikusan mappába rendezett ügyirataim, és bátorított a feladatvállalásra.

– Milyen emlékeket őriz az első munkanapról?

– Soha nem felejttem el: a gyermekeim az utcákon vártak. Amint megláttak, szaladtak felém és átöleltek. Ez a pillanat a mai napig elkísér, lelkiileg megerősített, hogy jó döntést hoztam.

– Milyen útravalókat kapott otthonról?

– A szüleim sokat adtak nekem. Édesapám mindig azt mondta: „Ha bármit csinálsz, kislányom, tedd tökéletesen, rendesen – vagy hozzá se kezdj!” Édesanyám pedig gyakran idézte: „Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra”, vagy: „Tempósan, tempósan – ne aludjon meg a tej a szádban!” Már kiskoromban napi feladataim voltak, például bevásárlás, állatok etetése, kertészkedés, takarítás. Édesanyám katonás szigorral ellenőrizte mindezt. Ez a nevelés formált emberré.

– Hogyan alakult a munkája az elmúlt három évtizedben?

– A tennivalókat nem volt kitől átvennem, szépen lassan belejöttem, elsajátítottam az érdekes munkákat. Feletteseim látták, hogy terhelhető vagyok, ezért egyre több és több, változatos kihívást kaptam. A gondnokság csoportjában

az év vége mindig az év elejét jelenti: amikor összeállítom és javaslatot teszek az önkormányzat éves költségvetésének készítéséhez. Jelenleg a polgármesteri hivatal, tisztaalpári üdülő, Roma Nemzeti Önkormányzat működtetéséhez szükséges dologi kiadásokhoz, továbbá beruházási és felújítási igényekhez teszek javaslatot. A költségvetés elfogadását követően közreműködöm a szolgáltatások igénybevitelével kapcsolatos izgalmas projektek előkészítésében, a pályázat kiírásától a szerződés teljesüléséig. Az előző években ér-

ügyintéző, Máté Brigitta munkájának koordinálása, aki mindenben megbízható társ. Külön szeretném megemlíteni Petróczi Anitát, aki velünk húsz éven át dolgozott együtt – mindig számíthattam rá, emberileg és szakmailag egyaránt.

– Kikre számíthat a napi munkavégzés során?

– Hosszú a névsor, de mindannyiunknak hálás vagyok. Isten fizesse meg Ódor Lászlónak és a közfoglalkoztatásban dolgozó munkatársainak az önzetlen, szorgalmas segítségét, és hogy pontosan kiviteleztek az elképzeléseimet a tisztaalpári munkahelyi pihenő udvarában. Külön elismerésem illeti a városüzemeltetési osztály munkatársait, élükön Juhász Lászlóval. Hálásan köszönöm dr. Alács Miklós jogi, Gáspár Endre és Kis Nándor műszaki, Kisné Drubi Anikó pénzügyi-számviteli irányítását, valamint dr. Csuhaj Dóra humánpolitikai segítségét. Hálás vagyok a Városfenntartó Nonprofit Kft. vezetőjének – Tigyi Mártonnak és munkatársainak, köztük Erki Lászlónak és Szemerédi István festőnek –, akik az épület állagmegóvásához járultak hozzá.

– Mit jelent önnek a hivatal?

– Több mint munkahely: a második otthonom. Vezetőim – dr. Faragó Zsolt jegyző és korábban Csányi József polgármester – számomra kiemelkedő, példás vezetők. Mindig lehetőséget adtak arra, hogy kibontakoztassam a kreativitásomat. Közösségünk családias, támogató, egymásra mindig számíthatunk. Számomra a munka maga a tevékeny szeretet.

– Mi tartja motiváltan ennny év után is?

– Az, hogy a munkámnak értelme van. Részesen lehetek annak, hogy Kiskunfélegyháza működik és fejlődik. Fontos számomra az igényesség, a rendszerben való gondolkodás, összehangolt csapatmunka és az apró részletek iránti odafigyelés – még akkor is, ha ezek kívülről láthatatlanok.

– Létezik olyan vezérgondolat, ami irányításként kíséri a mindennapjait?

– Igen, egy idézet a Herkules című filmből: „Királyságot hadseregrel nyerhetsz, de birodalmakat csak szövetségeseiddel építhetsz.” Ez az elismerés nem csupán az enyém – a szövetségeseimé is. Mindazoké, akik nap mint nap velem együtt dolgoznak, hogy közösen tegyünk a városunkért. V. B.

Harangjaink ünnepére (1.)

1925. szeptember 27-én tért vissza Kiskunfélegyházára az első világháborúban elrekvirált (hatóság által lefoglalt) nyolc harang újonnan megöntött utóda, amire szinte az egész város megmozdult. Ilyen horderejű esemény ebben a témában se azelőtt, se azóta nem volt. Cikksorozatunkban őseink előtt tisztelegve elevenítjük fel a történeteket a 100 évvel ezelőtti híryanagok és fényképek segítségével.

Az előkészületekről

A pályázaton nyertes cég augusztusban jelezte a város vezetésének, hogy 22-én sikeresen megöntötték mind a nyolc megrendelt harangot. „A városi tanács kiküldöttjei: Benkő Ákos főszámvevő, Haubner Károly mint zenei szakértő, Szabó István gazd. tanácsnok, Toldy Jenő apátplébános, f. hó 14-én vették át Budapesten az Ecclesia Harangművektől a már aug. 22-én megöntött s felszerelt nyolc harangot. A bizottság meggyőződött, hogy a harangok külső kidolgozása minden kíváncsnak megfelel. Alakjuk szép, arányos, díszítésük ízléses és egyházas, a betűk formája igen szép, felíratok, nevek hibátlanok, a nemzeti, városi címerek, domborképek igen szépen sikerültek. A harangok járása meglepően könnyű, a nagy harang pl. a kezdő meglendítések után majd kétannyi ideig önmagától ad szabályos kondulásokat. Az Újtemplom négy harangból álló együttese már a haranglábon elhelyezve vár-

ta a bizottságot. Előbb egyenként, majd együttesen szólaltatták meg a harangokat. Az özönlő hírsztelekkel szemben valósággal meglepte a bizottságot a harangok messzeható érces csengése, különösen a nagy harang méltóságos zengő-bongása, mely nemcsak közelből, de távolabbról is megható szépen érvényesült. A harangok hangja egymásközt nagyon kellemes zenei harmóniát ad. Egybehangzó vélemények szerint az Ecclesia Harangművek kiváló munkát teljesített. A bizottság teljes megnyugvással vette át ideiglenesen a harangokat, és fizette ki a közel 350 milliós költség első részletét, 210 millió K-t. A végleges átvétel a toronyban való megszólaltatásuk után történik meg.” – írja a Félégyházi Közlöny 1925. szeptember 20-i számában. (Megjegyzés: a cikkben többször emlegetett nagy harang az újtemplomé.)

Tájékoztatóként álljon itt egy szinte aznapi újsághirdetés, mely szerint „3 szobás új ház, 30 évig adómentes, 85 millióért eladó. 25

millió befizetendő, a többi 5 évi törlesztésre. Értekezhetni Bacsá Zsigmond tulajdonossal, Szapáry utca 2/a” Egylépésben beazonosítható a mai viszonyokra: ez bizony 4 új építésű családi ház ára.

A dísz-közyűlésről

„Városunk kegyúri képviselő testülete harangjaink visszapótlásának és felszentelésének emlékeül f. hó 22-én díszközyűlést tartott. Dr. Rádi Lajos főjegyző előadásában megemlékezett a városi kegyuraság nagy áldozatkésztségéről, kiemelte, hogy harangjaink visszapótlása nemcsak szent hitünkhöz való ragaszkodásnak, de a munkás és áldozatos hazaszeretetnek is jelképe. Indítványozza, mondja ki a képviselő-testület, hogy a világháborúba elvitt harangok pótlására több mint 330 millió korona költséggel megrendelt nyolc harang elkészíttetését és azok ... felszentelését a város történetében oly kimagasló eseménynek tartja, hogy annak emlékét az utódok számára, mint a város közönsége által nehéz és súlyos időben tanúsított tettrekész, vallásos és hazafias áldozatkésztség fényes példáját, a közyűlés jegyzőkönyvében megörökíti.

Toldy Jenő ó-templomi apátplébános szükségesnek tartja a díszközyűlés jegyzőkönyvében kiemelni, hogy a város, mint kegyuraság mos-

tani áldozataival is méltónak mutatja magát a város régi kegyúri nobilitásához, szükségesnek látja megemlékezni a városi tanácsnak, a polgármesternek, a város közeleti irányító tényezőinek állandó jóakaratóról, amellyel a harangok visszapótlásának ügyét elősegítették. De elismeréssel emlékezik meg a város katolikus lakosságának dicséretes áldozatkésztségéről is, mellyel igen sokan jelentős áldozatokkal járultak hozzá a harangok visszapótlásának költségeihez. A dísz-közyűlés egyhangúlag elfogadta az előadó városi főjegyző indítványát a harangjaink visszapótlásának és felszentelésének örömdetes emlékét jegyzőkönyveiben is megörökíteni rendeli.

A díszközyűlés után nyomban megtartott rendkívüli közyűlés egyhangúlag és pártkülönség nélkül folyósította a harangszentelés alkalmából meghívott vendégek, a tanuló ifjúság, a városi lakosság emlékezte okáért leendő megvendégelésének negyven millió korona körül járó költségeit.

Adja Isten, hogy harangjaink rég nélkülözött, várva-várt, most újra visszatérő zengése, új munkakedvet, régi boldogságot varázsoljon vissza városunk lakosságának lelkébe és életébe!

Kiskunfélegyháza, 1925. szept. 23.

A harangszentelési ünnepélyt rendező bizottság”

(Csonka Magyarország 1925. szeptember 27.)

Szabó-Szűcs József

Felújításra szorul az Ótemplom harangszéke és harangvezérlése

A Sarlós Boldogasszony Templom harangjainak rendszeres ellenőrzése közben olyan szerkezeti problémákat tártak fel, amelyek a torony szerkezetét is veszélyeztetik: a két középharang rezgése veszélyesen megközelíti a torony szerkezetének frekvenciáját, ami kilengést okoz. A vizsgálatok során az is kiderült, hogy a 97 éves harangszék kritikus állapotba került, ezért teljes cserére van szükség. A felújításhoz jelentős anyagi ráfordítás és közösségi összefogás is kell, hogy a város legidősebb templomában a harangok még évszázadokig megszólalhassanak.

Minden templom féltve őrzött kincsként őrzi a toronyban megkonduló harangokat, melyek hangjukkal imára hívnak évszázadok óta. A kiskunfélegyházi ótemplom négy harangját folyamatosan ellenőrzik, hogy működésük zavartalan legyen. (Szentháromság nagyharang – 1540 kg; Szűz Mária középharang – 848 kg; Szent István középharang – 417 kg; Szent József lélekharang – 82 kg)

– Több mint egy éve lettünk figyelmesek arra, hogy harangozaskor eddig nem tapasztalt rezonancia lépett fel a torony épületében, a harangszoba szintjén a normálistól eltérő mozgás érezhető. Megkezdtuk az okok feltárását német és magyar harangszakértők, mérnökök és statikusok bevonásával. A mérések kiderítették, hogy a két középharang (Szűz Mária és a

Szent István harang) frekvenciája – rezgése, megközelíti a toronyépület rezgésszámát, így a harang és az épület rezgése egymást erősíti, ezért érezhető a többlet mozgás, kilengés. A kisebbik középharangot emiatt azonnal le is kellett állítani. Kerestük az okát annak, hogy az évek során miért közelítette meg egymást a harang és a toronyépület frekvenciája, bizonyítható választ azonban nem találtunk. Lehetséges, hogy a talajvíz csökke-

nése vagy a Béke tér közelmúltban történt felújítása áll a probléma hátterében, erre azonban bizonyítékunk nincs – mondta el **Geszler Péter** plébános.

A műszeres vizsgálat azonban más problémát is feltárt. A 97 éves harangszék – a haragokat tartó vas állványzat – kritikus állapotban van, sarkai erősen korrodálódtak, helyenként sérültek. Mindemellett harangozaskor 2-3 centiméteres „bólintó” mozgás is megfigyelhető a harangszék szerkezetén, ami elkezdte lökdösni a falazatot, ez komoly aggodalomra ad okot, hiszen a torony szerkezetét is veszélyezteti.

– A vizsgálatok és a probléma feltárása után elkezdtuk keresni a megoldást. A frekvencia egyezést új harangszék, két harang felfüggesztésének átformálásával és két új harangnyelv elkészítésével ki lehet küszöbölni. A jelenlegi harangszék

ket tehát ki kell cserélni, javítására nincs lehetőség. Tűzihorganyzott acélból elkészített teljesen új harangszéket kell beépíteni, nagy teljesítményű rezgéscsillapítással. Mindezt komoly mérnöki tervezés, a harangok leemelése előzi meg, majd az új harangszék legyártása és a toronyba való beépítése következik. A felújítást a harangok visszaemelése, az átépített jármok felszerelése és az új, lágyindításos és fékezőes vezérlés összehangolása zárja le – részletezte a plébános.

– Nehéz feladat vár ránk, nagyon sok munkával és komoly anyagi megterheléssel. Ehhez kérjük a testvérek imáját, türelmét és anyagi támogatását, melyet az Ótemplom Alapítvány kezel majd. A plébánia irodáján és az Ótemplom Alapítvány számlájára (számlaszám: 10200074 – 25511583 – 0000 0000) is várunk adományokat – tette hozzá.

Közös és nemes ügyünk, hogy városunk legidősebb épületében, első templomában továbbra is szóljanak a harangok és ezzel a felújítással legalább másfél évszázadra ez zavartalanul biztosítva is legyen.

G. E.

Istenkeresés a mesterséges intelligencia korában

A mesterséges intelligencia térnyerése korunk egyik legnagyobb kihívása és lehetősége egyben. De mit jelent mindez a hívó ember számára? Hogyan viszonyul az egyház ehhez az új technológiához, és lehet-e helye az MI-nek a papi szolgálatban? A témában Tompa Szabolcs atyával, a Szent István Templom káplánjával beszélgettünk.

– A nemrégiben megválasztott XIV. Leó pápa első hivatalos beszédében a mesterséges intelligenciára irányította a figyelmet, azt hangsúlyozva, hogy az egyháznak aktív szerepet kell vállalnia az emberi méltóság, az igazságosság és a munka védelmében a technológiai forradalom közepette. Mit gondolsz, miért tartotta fontosnak, hogy egyházi vezetőként állást foglaljon ebben a kérdésben?

– Ahogy a pápa is fogalmaz az MI korunk egyik alapvető kihívása, így nem határolódhat el tőle az egyház sem, amely mindig alkalmazkodott az új idők eszközeihez. De mindig kívárt és csak megfelelő tapasztalat után foglalt állást. A pápa szerint az MI hasonló erejű társadalmi és gazdasági felfordulást hoz, mint amit a 19. századi ipari forradalom jelentett. Névvelésztásban is megjelenik az MI-üzenet: **XIII. Leó pápát** főként arról ismerjük, hogy az ipari forradalom idején a munkásosztály helyzetével és a társadalmi igazságossággal foglalkozott, a mostani egyházfő pedig ugyanilyen forradalmat lát az MI-ben. XIV. Leó egyúttal elődje, **Ferenc pápa** örökségét is tovább viszi, aki szintén utalt arra, hogy az MI komoly veszélyt jelenthet az emberiségre. Ahogy a pápa is utalt már rá, az egyház nem határolódik el a mesterséges intelligencia használatától, de ellenzi a korszerű technológia felügyelet és ellenőrzés nélküli terjedését, és arra figyelmeztet bennünket, hogy ne veszítsük el az emberi méltóságot az új eszközök használata közben.

– **Lelkipásztorként hogyan látod, milyen szerepet kaphat a mesterséges intelligencia a papi gyakorlatban?**

– Az MI már most is jelen lehet a szolgálatunkban, használhatjuk például prédikáció-előkészítéshez. Ez időtakarékos megoldás lehet, de az eszköz nem válhat céllá, és sosem helyettesítheti a személyünket. Ha egy gép ír meg helyettem egy beszédet, akkor az üres

és személytelen lesz. Sablonnak, kiindulópontnak használható, de személyre kell szabni és valós érzelmekkel, mindennapi példákkal megtölteni, mert ezektől lesz jó és a hívók számára is befogadható a beszéd.

– **Svájcban a Deus in Machina néven ismert kutatóprojektben egy Jézus-alapú MI-avatar jelent meg a gyóntatószékben, ahol az emberek kérdéseket tehettek fel neki a hitükről, lelki dilemmáikról. Elképzelhető-e, hogy a mesterséges intelligencia részt vegyen valaha ebben a szentségi gyakorlatban?**

– Ez a téma valóban sokakat érdekel és provokatív kérdéseket vet fel. Jelenleg az sem tisztázott, hogy a gyóntatószékbe vihetünk-e be telefont, vagy nem. Hívó és a pap oldalról egyaránt. Mert a telefon rögzít, adatot tárol, így tulajdonképpen egy harmadik félnek minősül. A gyónás pedig csak két fél között lehetséges. Emellett a gyónás nem pusztán beszélgetés vagy pszichológiai tanácsadás. Ez szentség. Krisztus saját jelenléte valósul meg benne a pap szolgálata által. Csak a felszentelt papnak van hatalma feloldozást adni, ezért egy mesterséges intelligencia nem

lehet gyóntató, akármilyen tudása is van teológiából. A feloldozás mindig személyes és szentségi marad. Ebben az MI nem pótolhatja az embert, sem Krisztust.

– **Az interneten megannyi irányzat terjed, amelyek valamilyen formában a mesterséges intelligenciához kötik Jézus Krisztus második eljövételét. Mit mond erről a Biblia?**

– A Bibliában sok helyen van szó Jézus második eljövételéről, de ez nehéz kérdés, mert míg az

maga az Isten van teljesen jelen, amit mi itt a földön csak homályosan érzékelünk. Az Újszövetségben is van olyan rész, ami azt mondja, hogy most még csak tükör által látjuk az Istent, de egyszer majd színről színre fogjuk.

A személyes véleményem ugyanakkor az, hogy nem Isten jön el újra a földre, hanem mi fogunk eljutni hozzá, amikor meghalunk. A második eljövétel így inkább a mi odajutásunkat jelenti, nem feltétlenül azt, hogy Jézus újra fizikai formában visszajön a földre.

– **Etikai téren milyen veszélyeket látsz az MI kapcsán, különösen a keresztény tanítás szempontjából?**

– A mesterséges intelligencia egy nagy adatgyűjteményből dolgozik. Elolvassa a dolgokat gyorsan, de nem gondolkodik úgy, mint egy ember. Ha tele van az internet rossz információkkal, azt is beépíti, mert nem tudja megkülönböztetni, hogy mi igaz és mi nem. És ez nagy gond, mert hiába válaszol szépen, ha rossz alapról indul ki, akkor rossz következtetésre jut. Ha félrevezetik, akkor félrevezet másokat is.

A másik probléma az, hogy a mesterséges intelligencia csak olyan, mintha intelligencia lenne, de valójában nem az. Mint amikor valami olyan, mintha hús lenne, de csak valami húskészítmény. Pont ezért kell mindig ember, aki irányítja és ellenőrzi. Mert ha jó alapokat adunk neki, akkor sok mindenre jól használható. De ha nem figyelünk, félrevisz.

A személyesség is hiányzik belőle. Nem tud úgy jelen lenni, mint egy ember. Nem lehet rábíznunk etikai vagy lelki kérdéseket, mert azok, akik ezt a technológiát létrehozták, azok azt is beállították, hogy milyen válaszokat adjon, és milyeneket ne. Így az egész rendszer azt az értékrendet képviseli, amit a készítője akar. Emiatt nem tudja, és nem is fogja tudni helyettesíteni például a papot vagy a lelki vezetőt. Mert hiányzik belőle a valódi gondolkodás, a személyesség és a felelősségvállalás. És talán ez a legnagyobb veszély, hogy könnyű azt mondani, hogy „nem én mondtam, hanem a gép”, de ettől még a felelősség a miénk marad. Csak az ember hajlamos ezt is áthárítani.

Úgy gondolom, hogy nem kell félnünk az új eszközöktől, de mértékletesen és felelősségteljesen kell használni azokat. A technológiánál pedig sokkal fontosabb az, hogy hűek maradjunk ahhoz, aki a „kezdet és a vég”.

Jézus azt mondta, hogy az Isten országa köztünk van, vagyis már most is jelen lehet bennünk, ha továbbadjuk Isten szeretetét. De a mennyek országa ennél több: ott

Móra Ferenc a tankönyveken túl – 5. rész

Móra szabadkőműves múltja nyomában

Móra Ferencet a legtöbb esetben költőként, íróként ismerjük, ám jóval több volt ennél. Cikksorozatunkban olyan történeteket gyűjtöttünk össze, amelyeket nem találunk meg a tankönyvekben. Utána jártunk, hogyan került Félegyházára a család, hol született pontosan a kis Ferike, milyen mérföldkövek vezettek a sikerhez, hogyan alakult a szerelmi élete, miként lett múzeumigazgató Szegeden és hogyan küzdött meg a halálát okozó súlyos betegséggel. Mindezt azzal a céllal, hogy közelebbről is megismerjük városunk díszpolgárát. Ezúttal Samu Csillával, a Kiskun Múzeum munkatársával annak jártunk utána, hogyan került kapcsolatba Móra a szabadkőműves mozgalommal, mi motiválta csatlakozását, és milyen szerepet vállalt a páholy életében.

– Milyen bizonyítékok vannak arra, hogy valóban szabadkőműves volt?

– Levéltári forrásokból, múzeumi adattárakból biztos tudjuk, hogy Móra szabadkőműves volt. Fennmaradtak szabadkőműves beszédei és elbocsátólevele is.

– Mikor és hol került kapcsolatba a mozgalommal?

– Szegeden működött az Árpád páholy, melynek komolyabb fejlődése a 19. század végén indult el. Feladatuk közé tartozott a szociális és karitatív munka, s rengeteg tervvel indultak el az új évszázadba. 1910-ben azonban egy belső átalakulás zajlott a páholyban, kilépett 12 tag és új páholyt alapítottak – ez lett a Szeged szabadkőműves páholy. Amikor a páholyt 1911. november 2-án ünnepélyesen felavatták, már felmerült Móra Ferenc neve is, mint lehetséges új tag, Szigyártó Albert alapítót

javaslatára. Az új páholy kis létszámú volt, és mindent megtettek azért, hogy a potenciális leendő tagokat beválasszák maguk közé. Móra kérelmét 1911 októberében írta meg, támogatója dr. Engel Mór ügyvéd volt. Felvételére 1911. november 27-én került sor.

– Milyen kapcsolatai lehettek korábban a szabadkőművességgel?

– Érdekes tény, hogy már Móra bátyja is szabadkőműves volt, így nem kizárt, hogy Móra már pesti tanulmányai idején találkozott a mozgalommal. Emellett a Szeged páholy főatyamestere, Kőhegyi Lajos, Móra barátjának, Tömörkény Istvánnak volt a háziornosa, és ez is hozzájárulhatott a kapcsolódáshoz.

– Miért lett szabadkőműves?

– Amikor Móra Ferenc 1911-ben felvételt nyert a Szeged páholyba, a kulturális élet bonyolult volt. Az

állami kulturális intézményrendszer és a magánkezdemenyvezések között egyre nagyobb szakadék lett. Új kulturális eszmerendszer bontakozott ki, ami számos helyen megmutatkozott. Ezek közül legismertebbek a Nyugat folyóirat és a Népszava újság volt. A két intézményrendszer folyamatosan „összeütközésben” állt egymással. A szabadkőművesség ebben az időszakban egy átmeneti helyet foglalt el, mely a tradícióit megtartotta. A magyar szabadelvűség hagyományait képviselte, nem feltétlenül radikális, inkább a fokozatos változások mentén folytatta tevékenységét.

Több tanulmány született már arról, hogy Móra miért is lett a szabadkőműves páholy tagja. Földes Anna azt írja, hogy az új és radikális orientáció miatt, Péter László pedig azt említi, hogy barátai kezdtek el tömörülni, így ő is velük tartott. Móra leginkább a rendszerkritika lehetőségeit kereste, rendszeres vezércikkíróként naponta találkozott olyan problémákkal, melyek valamilyen megoldást sürgettek. Erre nem is találhatott volna magának jobb „helyet”, mint a Szeged páholy.

– Milyen szerepet, tisztséget töltött be?

– Móra végig járta a szabadkőműves „ranglétrát”. Kezdetben az úgynevezett szociális szakaszban

beavatottként vett részt az I. fokú munkákban, majd a II. fokozatban legénnyé választották, majd 1913-ban mesterré emelték. Ezt követően tisztikari tag lett, s helyettes szónokká választották. Ez az időszak jól mutatja, hogy kicsivel több mint egy év alatt gyors szabadkőműves karriert futott be. Innentől kezdve ő is vezetett karitatív munkát, tagfelvételi eljárásban is szerepet vállalt, vagy éppen a fegyelmi ügyek tárgyalásának lebonyolításában is részt vett. Ebben az időszakban kapta meg a Szegedi Napló főszerkesztői posztját, s ezáltal a nagy múltú lap a szabadkőműves törekvések szócsöve is lett.

– Hogyan érintette a világháború a páholy életét és Móra tevékenységét?

– Az I. világháború törést hozott a páholyban, mint minden szabadkőműves tevékenységet, így az övékét is törvényileg korlátozták. Három év teljes passzivitás jellemezte Móra működését is, bár tag maradt, de nem vehetett részt semmiféle „megmozduláson”.

– Mi történt a háború után?

– Szabadkőművességének harmadik időszaka 1917-től indult, újra aktív páholytagként tevékenykedett. Itt már erősen kirajzolódik Móra háborúellenessége is. 1918-ban helyettes főmester, a Szeged páholy második számú vezetője lett. Móra azonban egyre inkább a páholyon kívül politizált. 1919. április 1-jén írta meg híres vezércikkét, a Mementot. Ezt követően május 8-án lemondott a Szegedi Napló főszerkesztői posztjáról, másnap pedig a szabadkőműves páholyból is kérvényezte elbocsátását.

– Írói munkáját hogyan befolyásolta a szabadkőműves eszmeiség?

– Móra mindig is józanságot tanúsított írói, közéleti szerepvállalásában egyaránt. Azonban mikor megjelent a Memento, és Móra a páholytól az elbocsátását kérte, Szigyártó Alberthez írt levelében ekképpen fogalmaz: „[...] hazaárulásom konzekvenciáit levonom és a szegedi közélettől, amelyben eddig se túlságosan tolongtam, teljesen és véglegesen visszavonulok. Nem a terrornak engedek [...] – de rosszabb a lappangó, ellenséges indulat, s ez elől térek ki én, aki csak nyílt és őszinte tudok lenni jobban, rosszban...[...].”

G. E.

Négy hangszer, négy fiatal, egy közös szenvedély: a zene

A Rácz-Szabó családban a zene több mint hobbi: közös nyelv, ami éveken át összehangolta a két testvérpárt, Alexandrát és Viktóriát, valamint Zsófiát és Katát. Bár egyikük sem készül zenei pályára, a hangszertanulás élménye, a gyakorlás öröme és a közös zenélés mégis életük fontos alkotóeleme. A két testvérpár története arról mesél, hogyan válik a muzsika a mindennapok meghatározó örömforrásává.

A Rácz-Szabó testvérpárok, Alexandra és Viktória, valamint unokatestvéreik Zsófia és Kata évek óta tanulnak zenélni a Balázs Árpád Alapfokú Művészeti Iskolában. Bár nem tervezik, hogy hivatásos zenészek lesznek, a muzsika így is fontos része az életüknek.

Furulyaszó a házban

– A zenélés öröme tart itt. A közös hangok, a közösen megélt élmények jelentik számomra a legnagyobb értéket – mondja Alexandra, aki több mint tíz éve játszik furulyán. Nagyon megtetszett neki a furulya hangja, és bár eleinte csak kezdő hangszernek gondolta, végül annyira megszerette, hogy nem váltott másra. Szoprán- és alt-furulyán is magabiztosan játszik, sőt, jövőre megpróbálja a basszus furulyát is. Emellett autodidakta módon gitározni tanul, és a szaxofont is ki szeretné próbálni. Mint mondja számára a legnagyobb motivációt a sikerélmény és a dicséret jelenti. Testvérével együtt **Magyari-Benkó Gabriella** növendékei a Balázs Árpád Alapfokú Művészeti Iskolában.

Húga, Viktória is a furulyát választotta, immár hét éve. Nővérét látva kapott kedvet hozzá.

– Tetszett, ahogy a testvérem játszik rajta, így én is ezt választottam. A legnagyobb kihívást mindig az új darabok jelentik. Nehéz elkezdni a tanulást, de amikor végre hibátlanul megy, az óriási öröm. Ezért is gyakorlok az órák mellett otthon is – meséli. A fiatal lány autodidakta módon zongorázni is tanul, szabadidejében sokféle stílusban kipróbálja magát.

A lányok szülei úgy látják, hogy a zene iránti érdeklődésük otthonról jött.

– Zenész ugyan nincs a felmenők közt, de kiskoruk óta körülveszi őket a muzsika: sok zenét hallgatunk együtt rádióban, televízióban. A hangszeres tanulás nemcsak zenei tudást ad, hanem önbizalmat, koncentrációt és jobb stresszkezelési képességet is. A fellépések, vizsgálhangversenyek során egyre magabiztosabbak, talpraesettebbek lettek, és akkor sem blokkoltak le, ha esetleg becsúszott egy téves hang. Ma már egyiküknek sincs lámpaláza, ha az iskolában ki kell állni a többiek elé előadást tartani – mondják.

Húr és billentyű – testvéri harmóniában

A másik testvérpár, Zsófia és Kata is a művészeti iskola növendékei. Zsófia **Závogyánné Varga Ildikó**-nál, Kata **Sejben Ilonánál** tanul.

Zsófia már óvodás kora óta, vagyis csaknem tíz éve hegedül.

– Az egyik legnehezebb hangszer választottam annak idején, de megérté. Szólóban is szívesen muzsikálok, de a kamaracsoporkokban és a vonószenekekarban is szeretek játszani. Fantasztikus élmény, a közösség rengeteget ad. Otthon is sokat énekelünk együtt a családdal, ez még közelebb hoz, összekovácsol minket – meséli.

Kata hét éve zongorázik, a nővérét hallva szeretett bele a zenélésbe.

– Eleinte fuvalázní szerettem volna, de mivel ahhoz rövidek voltak a karjaim, a zongorát választottam. A zenélés napi rutin nálam, falom a kottákat, és addig nincs vége a gyakorlásnak, amíg nem megy minden rész hibátlanul – mondja nevetve.

Szüleik a zene személyiségformáló erejéről beszélnek, amit a lányokon is tapasztalnak.

– A zenetanulás során előnyre tesznek szert és olyan képességeket sajátítanak el, amiket egész életükben hasznosítani tudnak – akár majd anyaként, amikor saját gyermekeiknek énekelnek. Ezt a tudást senki nem veheti el tőlük. A zene összehozza az embereket,

egy közös nyelv, amit mindenki megért, még az is, aki nem tanult szolfézst. A sok gyakorlás pedig kitartásra ösztönzi őket, fejleszti a memóriájukat és a kézügyességüket – fogalmaznak.

A zene összeköt – otthon, iskolában, városi színpadokon

A két testvérpár zenei ízlése széles spektrumot ölel fel: nemcsak klasszikus műveket játszanak, hanem könnyedebb darabokat is. Előadták már a Last Christmas-t, részleteket a Karib-tenger kalózaiból, de a Schindler listája meghatározó betétdala is szerepel a repertoárjukban.

A lányok nemcsak külön-külön, hanem együtt is szívesen muzsikálnak. Örömmel vesznek részt közös produkciókban, és ha tehetik, közös darabokkal is színpadra állnak. Rendszeres szereplői például a Balázs Árpád Alapfokú Művészeti Iskola testvérhangversenyének.

– Nagyon jó érzés testvérként egy darabban közreműködni. Ilyenkor egymásra figyelünk, támogatjuk a másikat a színpadon is. A közös muzsikálás nemcsak zenei élmény, hanem a köztünk lévő kapcsolatot is erősíti – mondja Kata.

A testvérpárok az iskolai események mellett városi rendezvényeken is rendszeresen fellépnek. Számos ünnepség, kulturális és közösségi program állandó szereplőivé váltak az évek során. Legutóbb a Petőfi-émlékfutáson zenéltek, ahol élő muzsikával buzdították a sportolókat.

– Jó érzés volt látni, hogy a zenénk mosolyt csalt az arcokra, és talán kicsit könnyebbé tette a távot a résztvevőknek – meséli Zsófia.

Támogató iskola, nyitott hozzáállás

Mindkét család kiemeli, hogy a művészeti iskola tanárai elkötelezettek, segítőkészek és nyitottak a növendékek felé. Nemcsak a tananyagban, hanem azon túlmutató kérdésekben is számíthatnak rájuk, legyen szó kottaválasztásról vagy technikai tanácsokról.

– Már a kezdeteknél sokat segítettek a hangszerválasztásban, és azóta is támogatják a lányokat, hogy a céljaiknak megfelelően a lehető legjobbat hozzák ki magukból. A kamaracsoporkokban, hangversenyeken a tanárokkal együtt is fellépnek, ami megerősítést ad mindenkinek, hogy jó úton járnak – összegzik.

G. E.

Nemcsak kezelést, hanem közösséget is kapnak

Kiskunfélegyháza Város Egészségügyéért kitüntető díjat vehetett át a Nemzeti Dialízis Központ (Művese Állomás) kollektívája. A város képviselő-testülete a betegek iránti lelkiismeretes, segítő hozzáállásért, empátiás és családias működésért ismerte el a központ munkáját. Ez a hely nemcsak a gyógyításról szól: a betegek itt kezelést, odafigyelést, közösséget és emberséget kapnak – sokszor egy életen át. A díj kapcsán dr. Szabó Margit vezető főorvos mesélt a mindennapokról és a közösség működéséről.

A félegyházi Művese Állomás jelenlegi épületében 1995 óta működik, de már ezt megelőzően is zajlott dialízis ellátás a városi kórházban.

– Alapvetően veseelégtelen betegeket látunk el, jelenleg 44 pácienszt kezelünk 40 évesztől egészen 90 évesig. Az állomáson kilenc ágyon heti háromszor, két-három műszakban folyik veseépítő kezelés. Emellett nefrológiai szakrendelést is végzünk, ahová vesebetegséggel, húgyúti panaszokkal, illetve a cukorbetegség okozta veseelégtelenségek vizsgálatára érkeznek a páciensek. Az orvosi oldalon másfél nefrológusnak megfelelő létszámmal működünk, az egyik kolléga félállásban Kecskeméten is dolgozik. Van öt nővérünk, egy főnővér, egy gazdasági nővér, három takarító, és egy technikus is része a csapatnak. Nagyon szoros, jól működő munkakapcsolatban vagyunk. A munkatársak közötti együttműködés zökkenőmentes, jól szervezett – részletezi dr. Szabó Margit.

Teljes élet dialízis mellett is

Hozzáteszi azt is, hogy a dialízis egy krónikus kezelési forma, amely hosszú távú, rendszeres jelenlétet igényel. A kezelés ugyanakkor – szemben például az onkológiai ellátással – olyan általános állapotot tud biztosítani a betegeknek, amely lehetővé teszi a hétköznapi, aktív életvitelt is.

– Vannak olyan páciensek, akik a dialízis mellett dolgoznak, családot tartanak el, főznek, és az unokáikkal töltik az időt, de mindez életkortól és általános állapottól függ. Amennyiben nincsenek súlyos kísérő betegségeik, a legtöbbben kielégítő életminőségben élhetnek. Természetesen, ha valaki több szervet érintő betegséggel küzd, akkor korlátozottabb lehet a mozgástere. Ennek ellenére a félegyházi betegek általános állapota kifejezetten jó. A betegek részéről tanúsított együttműködés,

különösen a folyadékbevitel tudatos szabályozása, jelentősen befolyásolja az életminőségüket – hangsúlyozza.

A központ vonzáskörzete kapcsán azt is elmondja, hogy jóval túlnyúlik Kiskunfélegyháza határain, gyakorlatilag az egész Dél-Bács vármegyét ellátják. Erkeznek betegek Bácsalmásról, Tompáról, Kiskunhalasról, Kiskunmajsáról, Jászszenztőlászlóról és más környező településekről is.

Egyensúly a szakmaiság és a gondoskodás között

A vezető főorvos a napi működés legnagyobb kihívásaként a helyi kórházi háttér hiányát emeli ki.

– Mivel a kórházban megszűnt az aktív betegellátás, és nincs helyben intenzív vagy osztályos háttér, az akut, vagy súlyosabb állapotú betegeket Kecskemétre kell irányítani. Ez logisztikailag és szervezés szempontjából is plusz feladatot jelent – mondja. Hozzáteszi azt is, hogy a kezelések ettől függetlenül gördülékenyen zajlanak, jól szervezett szállítószerkezettel, amely ajtótól ajtóig viszi a betegeket. A páciensek így általában reggel érkeznek, és dél körül térnek haza – egy-egy kezelés fél napot vesz igénybe az életükből.

Arról is beszél, hogy a visszajelzések alapján a betegek kifejezetten elégedettek az ellátással. Gyakran a hozzátartozók is megosztják tapasztalataikat – főként halálesetek kapcsán –, amikor kiderül, mennyire sokat jelentett az itt töltött idő a szeretteiknek.

– Mindig nyitottak vagyunk a visszajelzésekre, jóra és rosszra egyaránt. Nálunk mindenki tudja, hogy nyíltan lehet beszélni bármiről. Ha valaki valamit jelez, igyekszünk megoldani. És mi is figyelmeztetünk, ha problémát ta-

Fotó: Uvári Sándor

pasztalunk, például a higiénével kapcsolatban – fogalmaz.

Családias közösség, őszinte emberi kapcsolatok

A központban a családias légkör nem csupán jelszó, hanem a mindennapok része.

– A dialízis kicsit pszichoterápia is. A betegek sokszor magányosan élnek otthon, de itt közösségre lelnek. Hétről hétre ugyanazzal a társakkal találkoznak, megosztják egymással az életüket, legyen szó unokáról, főzésről, utazásról vagy gyászról. Ez az emberi közelség pszichológiai támogatásként is szolgál, sőt gyakran a betegek egymást is segítik. A személyzet ismeri a betegeket név szerint és személyesen is, ami még szorosabbá teszi a kapcsolatot. Mi is megosztjuk velük, ha valami fontos történik velünk. Ez egy érzelmileg is működő közösség – meséli a mindennapokról.

A közösségépítés ünnepi alkalmakkor is megmutatkozik. Számos páciens hosszú évek óta jár a központba, így vannak olyanok, akiket 15, 20 vagy akár 25 éves „dialízisévfordulójukon” is köszöntenek.

– Karácsonykor és húsvétkor mindenki kap egy-egy apró ajándékot, amit a dolgozók saját költségükön állítanak össze. A karácsonyi, húsvéti ajándékokban az elmúlt évben egy alapítvány is segítségünkre volt. Közös vacsorákat szervezünk a dolgozókkal, de a betegek is gyakran hoznak süteményt, köszöntenek bennünket, ünnepelnek minket és egymást. Sokuk számára ez a hely vált az otthon utáni második családdá.

Volt, aki 90 évesen azt kérte, hogy itt köszöntsék fel a városvezetés képviselői, mert ez a hely jelenti számára az igazi közösséget – emeli ki dr. Szabó Margit.

Elismerés, amely láthatóvá tett egy láthatatlan munkát

A Kiskunfélegyháza Város Egészségügyéért kitüntető díjat hatalmas megtiszteltetésként élte meg az állomás teljes közössége.

– Hosszú időn át a kórház árnyékában dolgoztunk, és mivel korábban nem állami fenntartásban működtünk, úgy éreztük, hogy kevésbé voltunk szem előtt. Az elismeréssel végre láthatóvá váltunk. Ez a díj visszaigazolta számunkra, hogy a munkánk fontos és értékes nemcsak a betegeknek, hanem a városnak is. Mindannyian büszkék vagyunk erre – hangsúlyozza.

A jövő: a színvonal megtartása

A vezető főorvostól azt is megtudjuk, hogy az állomás gyakorlatilag teljes kapacitással működik, így bővítésre jelenleg nincs lehetőség. Legfontosabb céljuk a minőség megtartása mind szakmailag mind emberileg.

– A csapat elhivatott abban, hogy a betegek méltósággal, biztonságban és szeretetben élhessék meg mindennapjaikat, ezt tekintik a legnagyobb feladatnak és felelősségnek. Továbbra is igyekszünk a betegek maximális szolgálatára lenni, mert mi azért vagyunk, hogy őket szolgáljuk – összegzi dr. Szabó Margit.

G. E.

félegyházi program

Minden egy helyen

Szeptember 25., csütörtök délelőtt

Közlekedj okosan! A gyermekkönyvtár és öko munkacsoport játékos foglalkozásai a városi autómentes napon. Városi Könyvtár

17 óra Kutatás egy 1890-ben Kiskunfélegyházán megrendezni kívánt 25 éves osztálytalálkozó apropóján. A félegyházi alginmáziumból 1865-ben elballagott osztály 25 tagjának életútja. Előadó: Dr. Kőfalviné dr. Ónodi Márta főlevéltáros, a Móra Ferenc Közművelődési Egyesület tagja. Városi Könyvtár

Szeptember 26., péntek 19 óra

Segítség! Megnősültem! Pindroch Csaba önálló estje. A jegyek megvásárolhatók a jegy.teatrumiestek.hu oldalon. Művelődési Központ

Szeptember 27., szombat

9–12 óra Hencidától Boncidáig – mesés családi szombat délelőtt a népmese napja alkalmából Kézműves-foglalkozás egész délelőtt a GyermekBirodalomban.
10.00–10.30 Csantavéri Meseműhely – népmesék vajdasági mesemondó gyerekek előadásában.

10.30–11.00 Tibi bácsi mesél – népmese Kátai Tibor előadásában. Városi Könyvtár

Szeptember 28., vasárnap

10–16 óra Az Álomgyár Kiadó kedvezményes raklapvásárt tart könyvtárunkban. Városi Könyvtár

Szeptember 30., kedd

8.30–11.30 A magyar népmese napja Mesefelolvasás általános iskolai osztályokkal Városi Könyvtár

15 óra Idősek Napi Ünnepi Műsor „Hol van az a nyár?”

Szerey Krisztina és Leblanc Győző műsora. A belépés ingyenes! Művelődési Központ

Október 2., 9., 16., 30., csütörtökönként 9 órától

Szenior örömtánc Kocsisné Móczár Julianna oktatóval. A program részvételi díjhoz kötött. Városi Könyvtár

Október 3., péntek

Kiállítás megnyitó a Kiskun Múzeumban – 10 óra – Kincskereső kisködmön –

Miklya Emese illusztrátor kiállításának felfedezése gyerekszemmel – 17 óra – Kincskereső kisködmön – Miklya Emese illusztrátor kiállításának megnyitója, melyen Bíró-Balogh Tamás, dr. Luchmann Zsuzsanna és Miklya Emese beszélgetésével nyílik a tárlat. A kiállítás a Kiskun Múzeumban november 30-ig megtekinthető

Október 4., szombat

9–12 óra Madárbarát Klub foglalkozás. Madárodúk festése Údvárdi Istvánnal, az MME helyi csoportvezetőjének irányításával. Ezt követően Pálfi Márk MME tag ismerteti az év madarát.

18 óra Ünnepi hangverseny a zene világnapja alkalmából Szent István Templom

Október 6., hétfő

11 óra Városi megemlékezés az aradi vértanúkról a Kiskun Múzeumban Koszorúzás az Aradi Vértanúk Emlékoszlopánál a bíróság mellett

18 óra KOCSMAKVÍZ – Játékos műveltségi vetélkedő csapatoknak A részvételhez előzetes asztalfoglalás szükséges! Nevezési díj: 8.000 Ft/csapat Művelődési Központ

Október 7–11., kedd–szombat

Az Országos Könyvtári Napok helyi eseményei. Mottó: Álom és valóság. Lehetséges világok

Megbocsátás hete a késedelmes olvasóknak.

Október 7., kedd

10 óra Kibővített Betűbölcsi az anyatej világnapja alkalmából a Kiskunfélegyházi Védőnői Szolgálat, a Nagycsaládosok Kiskunfélegyházi Egyesülete, az Egészséges Félegyházért Egyesület és a városi könyvtár szervezésében.

Városi Könyvtár
16.30–17 óra – Utazás világok között dobokkal

17–18 óra – Spiritualitás a hétköznapiakban mint megoldás. Nem csak spiriknek

A beszélgetős klubot vezeti Szűcs Katalin és Tatár József. Téma: Álom vagy valóság. Lehetséges világok

Október 8., szerda

18 óra MOZIKLUB. A belépés ingyenes! Művelődési Központ

Október 9., csütörtök

10–15 óra Történelmi időutazás. Játékos VR foglalkozás a bugaci Aranymonostor Látogatóközpont munkatársaival. 45 perces foglalkozások az előzetesen regisztrált osztályok számára. Városi Könyvtár

17 óra Álomok a Bibliában címmel Geszler Péter esperes plébános előadása. Városi Könyvtár

TÁRLATJÁRÓ

A büntetés ára?

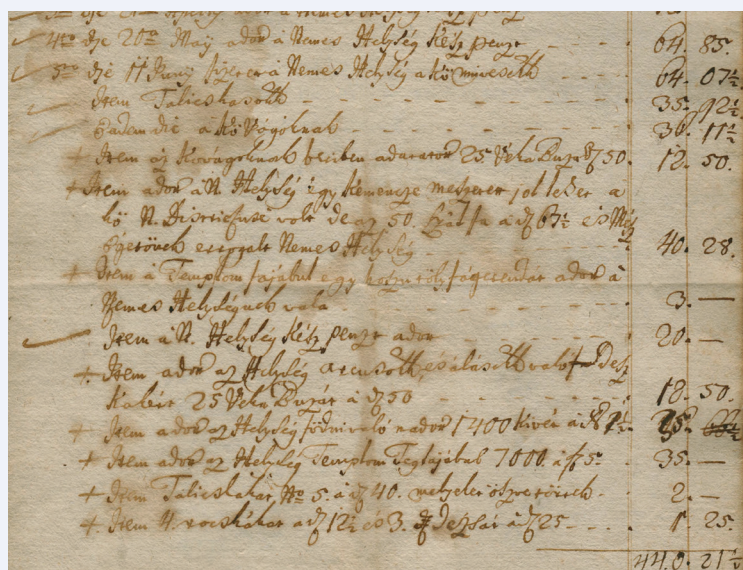
A Kiskun Kerület félegyházi tömlőcének építési költségei 1753-ból

Tömlőcz iránt való Cumputus (ti. számadás) – olvashatjuk a Kiskun Múzeum gyűjteményében őrzött, 32 x 20.8 cm-es irat hátoldalán. A feljegyzéseket 1753-ban vetették papírra és Félegyháza első börtönének építési költségeit sorolja fel. A döntően magyar nyelvű irat két lapból áll. A félbehajtott nagyobb (számadás), mintegy mapaként, tartalmazza a kisebbet (elszámolás).

A nagyobb lapra került számadásból tudjuk, hogy a költségek 1753 nyarán több mint 440 forintra rúgtak, a kiadásokat pedig Félegyháza állta. Ezt **Mihalovics Márton** kiskun kerületi esküdt a gyűrűpecsétjével igazolta is (1753. júl. 20.). Az építkezés, amelyben kővágók, kőművesek és talicskások is részt vettek, már korábban kezdetét vette, mert az

első kiadást a város 1753. február 13-án rögzítette. Nagy mennyiségben használtak meszet, 1400 kéve nádat szereztek a tömlőc tetejére. Az ó-templomtól 7000 db téglát és egy nagy tölgygerendát is átcsoportosítottak a gyors kivitelezés érdekében.

A kisebb lapon a Kiskun Kerület tartozásairól készült elszámolásokkal találkozunk. A város kölcsönadott Mihalovicson keresztül a Kerületnek 305 forint 68 krajcárt. A halasi kerületi gyűlésen aztán a hat kiskun település sorban 50-50 forinttal járult hozzá a tömlőc költségeihez. Ezt elsőként, 1753. július 6-án Lacháza fizette ki, majd ezt követte Halas, Majsa, Szabadszállás, Fülöpszállás és Szentmiklós.

Az irat helytörténeti jelentősége óriási. A Kiskun Kerület legelső tömlőce ugyanis 1735-ben Halason épült fel, szintén a kiskun települések közös összefogásának köszönhetően. 1753-ban **Mária Terézia** királynő a Kerület központját áthelyezte a 10 évvel korábban újjáalapított Félegyházára. A Jászapáti tartott hármaskerületi gyűlésen pedig arról is határozat született, hogy itt új tömlőc

épüljön, amely Halashoz hasonlóan szintén a városháza közelében kapott helyet. Ez aztán négy évtizeden keresztül ellátta feladatát, mígnem 1794-ben, közel 400 méterrel távolabb, a kerületi székház udvarán felhúztak egy újabbat, a Kiskun Kerület harmadik, ezúttal utolsó tömlőcét.

Dr. Farkas Csaba
Kiskun Múzeum,
történész-muzeológus

ZENÉS PERCEK

Balázs Kávéház
a művészeti iskolában

Új rendezvénysorozat indul útjára a Balázs Árpád Művészeti Iskolában. A tanév során érdekes beszélgetéseknek lehetnek részesei, sőt résztvevői az érdeklődők egy finom kávé, vagy tea mellett. Különböző művészeti ágak jeles képviselőivel találkozhatnak a „kávéházba” betérő vendégek.

Szó lesz zenéről, táncról, képzőművészetről, valamint egykori szórakozási lehetőségekről, mint például a vándorszínészek társulatainak előadásai. Az alkalmak díjmentesen látogathatók, azonban egyszeri, jelképes összegért egy zsöllyebérlet megvásárlásával – ha nem is párnázott székekkel – egy névre szóló párnával biztosíthatja mindenki a páratlan élmény mellé a különleges helyét. Természetesen a beszélgetések, a kávé mellé minden alkalommal jár egy csipetnyi zenei csemege is.

Az első kávéházi délutánra szeptember 27-én, szombaton 15 órától kerül sor. Két művésztanár, **Szabó Ildikó** és **Molnár István** beszélget egymással és a közönséggel képzőművészetről, festészetéről, a mesterséges intelligencia jelenlétéről, az életéről.

A további alkalmakon két ízben a zene lesz a főszereplő. Találkozhatunk **Balázs Árpád** zeneszerzővel, városunk díszpolgárával, illetve **Jankovszki Ferenc** karnaggal, zenetanárral. **Dr. Kőfalviné dr. Ónodi Márta** főlevéltárossal a régi idők kulturális, szórakozási lehetőségeit vesszük górcső alá, s „táncolunk” majd **Kovács Sándorral**.

A zenei meglepetésekről természetesen a művészeti iskola tanárai, tehetséges növendékei gondoskodnak. A Balázs Kávéházban különleges ízek és különleges élmények várják a betérőket.

Balázs KÁVÉHÁZ

Zsöllyebérlet

A tanév során öt alkalommal kötetlen beszélgetés művészetekről meghívott vendégekkel egy finom kávé, vagy tea mellett csipetnyi zenei csemegevel.

Helyszín: Balázs Árpád Művészeti Iskola
(Petőfi tér 8.)

Időpont: alkalmanként hirdetve

KULTÚRSAROK

Egy nap az idősekért

A Móra Ferenc Művelődési Központ szeretettel várja az érdeklődőket szeptember 30-án 15 órakor az idősek világnapja alkalmából rendezett ünnepségre, amelynek a művelődési központ színházterme ad otthont.

Az idősek világnapját október 1-jén ünneplik a világ különböző tájain. Ezen a napon hívjuk fel a figyelmet a szépkorúak áldozatos munkájára és útmutatására, az időskorban rejlő értékekre és eset-

leges problémákra. Ilyenkor a világ számos országában különböző szórakoztató és kulturális programokat, információs kampányokat szerveznek, közelebb hozva egymáshoz a különböző generációkat.

A hagyományokhoz híven városunkban idén is ünnepi műsorral várjuk az érdeklődőket a művelődési központ színháztermében.

A 15 órakor kezdődő rendezvényen **Balla László**, Kiskunfélegyháza város alpolgármestere köszönti a jelenlévőket. Az ünnepi beszéd után egy különleges program gondoskodik a további jó hangulatról. Az esemény közreműködőiként **Szeredy Krisztina** és **Leblanc**

Győző operaénekesek a „Hol van az a nyár” című zenés műsort adják elő, a legszebb magyar dalokkal és nótákkal ajándékozva meg a nagyközönséget. A

felcsendülő dallamok nem csupán visszarepítik a hallgatókat az időben, de a zene eszközén keresztül mutatják be a résztvevő generáció érzékelését és világnézetét. Az esemény ingyenesen látogatható, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

KÖNYVTÁRSAROK

Mese, mese, meskete
– mesés programok
a könyvtárban

A Magyar Olvasástársaság kezdeményezésére immár 20 éve, 2005 óta ünnepeljük szeptember 30-án, **Benedek Elek** születésnapján a népmese napját. Az emléknapi célja, hogy felhívja a figyelmet a hazai népmesekincs értékeire, átadja a mesékben fellelhető egye-

temes örök értékeket a legfiatalabb nemzedékek tagjainak.

Ebből az alkalomból szeptember 27-én 9 és 12 óra között Hencidától Boncidáig címmel családi szombat délelőttöt szervez a Petőfi Sándor Városi Könyvtár. A kicsik és nagyok kézmű-

ves-foglalkozáson vehetnek részt. A bibliotékába ellátogatnak a Kossuth iskola fodrásztanulói is, aki megnyitják hajfonódajukat. 10 órától a Csantavéri Meseműhely ifjú

mesemondói, **Majoros Szandra**, **Barkóci Fanni**, **Gyólai Fanni**, **Kopasz Emma** és **Vukelity Liza** lépnek fel. Őket követi **Kátai Tibor** Az aranyszőrű bárány című mese interaktív előadásával.

Néhány nappal később, szeptember 30-án, kedden, a magyar népmese napján fél 9 és fél 12 között mesefelolvasást tartanak az

intézményben, melyre általános iskolai osztályok jelentkezését várták szeptember 24-éig.

Novemberben újra megrendezik az Aranyalma mesemondó találkozót a város és

térsege általános iskolák alsós, valamint felsős diákjainak. Nevezni egy tetszés szerint kiválasztott magyar népmese elmondásával lehet, melynek időtartama nem haladhatja meg az öt percet. Jelentkezési lap kérhető a GyermekBirodalomban vagy letölthető a www.psvk.hu weboldáról. A kitöltött lapok leadásának határideje október 20-a.

A hátsó kertből a világ színpadára

Tizenöt éve egy bugaci hátsó kertben kezdődött minden: Hajagos Máté, a Kiskunfélegyházi Móra Ferenc Gimnázium egykori diákja, akkor még csak pár trükköt látott a barátja telefonján és egy Cristiano Ronaldo-videót, ma pedig Európa-szerte lép fel és világbajnoki top 16-os helyezéssel büszkélkedhet. A freestyle foci szabadsága, a világjárás élménye és a közösség ereje – ezekről mesélt nekünk.

– Mióta van jelen a freestyle foci az életedben?

– Most már tizenöt éve foglalkozom vele komolyabban. A legegyszerűbben úgy lehet elképzelni, mint egy dekázásra épülő labdazsonglorködést, ahol különböző testrészekben és testhelyzetekben forgatjuk, pörgetjük, egyensúlyozzuk a labdát, anélkül, hogy a földre esne. Sokan a cirkuszi akrobatika és a brazil tengerparti foci ötvözeteként írják le ezt a sportot, ami a 2000-es évek elején alakult ki, és azóta folyamatosan fejlődik, most épp nagyon akrobatikus irányba mozdult el.

– Hogyan kötődött össze az életed ezzel a különleges szenvedéllyel?

– Bugacon nőttem fel, szerettem focizni, de nem mindig tudtam eljutni edzésekre. Kellett valami, amit egyedül is tudok csinálni. Egy általános iskolás barátom mutatott pár alaptrükköt a telefonján, és nagyjából ekkor láttam Cristiano Ronaldóról is egy videót, amiben mezítláb csinált elképesztő dolgokat. Ez annyira

megfogott, hogy elkezdtem gyakorolni. Eleinte persze inkább kevesebb sikerrel, de aztán teljesen rákattantam. Az áttörés 2013-ban jött, amikor megnyertem az első magyar bajnokságot. Ekkor kerültem be a Freestyle FC csapatába, és elkezdtünk fellépésekre járni. 2018-ban jutottam ki először a Red Bull hivatalos világbajnok-

ságára, ahol a világ top 50-be kerültem. A két legnagyobb eredményem a 2020-as lengyelországi világkupa-győzelem és a 2022-es Red Bull világkupán elért top 16-os helyezés, emellett nyolcszoros magyar bajnoknak mondhatom magam.

– A versenyek mellett egyre több fellépésre is hívtak.

Hogyan alakult az idők során ez a vonal?

– 2013-tól kezdve szinte minden évben utaztam külföldre, voltam többek között Prágában, Dániában, most pedig Ausztriába megyünk. A fellépéseken – a versenyekkel szemben – inkább a látványos trükkök dominálnak, nem a sportszakmai nehézség. A freestyle közösség kicsi, de nemzetközi. Sok helyen ismernek az eredményeim miatt, és mivel nincs túl sok profi fellépő, gyakran hívnak külföldre.

– Milyen a viszonyod a klasszikus labdarúgáshoz?

– Szeretem a focit, gyerekkorom óta követem, van kedvenc csapatom is. Szoktam nézni meccseket, és – ahogy azt már említettem – Cristiano Ronaldo a freestyle-os pályámra is nagy hatással volt.

– Mit tanácsolnál annak, aki most szeretné elkezdni egy hasonló karrier felépítését?

– Kezdje el egyedül, akár a hátsó kertben! Ez a sport pont attól szép, hogy nincs előírt út, mindenki a saját stílusát alakítja ki. Persze sok oktatóvideó van a YouTube-on, de a lényeg, hogy élvezd és keresd a saját megoldásaidat!

– Mik a további terveid?

– A versenyzést valószínűleg elengedem a sérülésem miatt, inkább a bemutatókra koncentrálok. Ugyanakkor szeretném élet-hosszig megtartani ezt a sportot, mert számomra ez nemcsak a teljesítményről, hanem a kikapcsolódásról, a flow-ról és a szabadságról is szól.

Barta Dávid

Huszonharmadszor is átúsztá

Kiskunfélegyháziként egyedülálló módon, huszonhárom alkalommal teljesítette a Balaton-átúszást 1996 óta Csordás József alezredes, a Kiskunfélegyházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának kiemelt főnyomozója. Életében mindig fontos szerepet játszott a sport: labdarúgás, futás, erőemelés és úszás is szerepel a kedvelt tevékenységek között.

Az első, 1996-os megmérettetésre az olimpiai ötpróba miatt jelentkezett, ugyanis ennek a versenynek volt a leghosszabb távja akkoriban.

– Úszni tudtam, úgy éreztem a kitartásom is megvan hozzá. Hatalmas élmény volt, mint minden tömegsport, amiben korábban

részt vettem. Számomra nagyon vonzó, hogy az a sok ember ugyanazért a célért van jelen, mint én. Már az első verseny után azt gondoltam, hogy ezt rendszeressé kell tenni – fogalmazott az alezredes.

Hangsúlyozta, hogy teljesen más élmény a Balatonban, mint meden-

cében úszni. Az évek alatt nagyon sok tapasztalattal gazdagodott. Ma már rutinosan készül az úszásra és pontosan tudja, hogy mire van szüksége a testének. Arra a három órára, amit ilyenkor a vízben tölt, gondosan kell beosztania az erejét. Beszámolójából megtudtuk, hogy számára a táv első és utolsó kilométere a legnagyobb kihívás. Az első a bemelegedés, a tempó, a ritmus megtalálása miatt, az utolsónál pedig már a fizikai és szellemi fáradtság jelei is megmutatkoznak. Komoly erőpróba az is – mondja –

amikor a negyedik kilométer után feltűnik a part és az ott várakozó emberek, viszont még körülbelül negyven percet tempózni kell a cél eléréséig. Azonban – meséli büszkén – eddig még minden versenyen, amin elindult, megállás nélkül teljesítette a távot.

Az első néhány alkalommal a mellúszást preferálta, később áttért a gyorsúszásra, amit azóta is megtartott. Az edzésidény minden évben májusban, a félegyházi fürdő szabadtéri medencéjének megnyitásával kezdődik számára. A legelső megmérettetés óta családja a kísérője, bár néhány alkalommal előfordult, hogy **Móczár Zoltánnal**

Barátokat, élményeket és közösséget ad a röplabda

A félegyházi röplabda motorja Kurucz Tamás, aki több mint húsz éve kezdett játszani, és ma már rendszeresen szervez versenyeket a városban. Vele beszélgettünk a kezdetekről, a helyi versenyekről és arról, miért szeretnek ide járni a játékosok. Közben szó esett arról is, hogy miként sodorta az élet a röplabda pályára, milyen lett a helyi közösség és miért ragaszkodnak sokan ahhoz, hogy évről évre visszatérjenek Félegyházára.

– Hogyan kerültél kapcsolatba a röplabdával?

– Nekem nem volt iskolában röplabda oktatás, inkább kézilabdáztam, fociztam. A strandröplabdával nagyjából 22 éve találkoztam, amikor szerveztek egy versenyt. Nagyon megtetszett a hangulat, a játék, és elkezdtünk barátokkal hobbiszinten játszogatni. Eleinte csak szórakozás volt, de szépen lassan komolyabb lett, versenyekre is elkezdtünk járni. Amikor meg-

ismertük a környék röplabdásait, Szegedről, Kecskemétről, más városokból, egyre könnyebb lett a szervezés. Ha mi átmentünk hozzájuk játszani, ők cserébe jöttek Félegyházára. Idővel kialakult egy nagy család, ahol szinte bárhová mérsz az országban, ismerősökhöz botlasz. Ez a közösség sokat adott, és ad a mai napig.

– Milyen formában játsszátok a röplabdát Félegyházán?

– Itt legtöbbször vegyes páros-

ban játszunk, egy fiú, egy lány alkot egy csapatot. Régebben négyes vagy hármas felállítás is előfordult, de ma már csak párosban indulunk. Ez kiegyenlítőbb, és sok helyen így szokás a strandröplabdában.

– Kik vesznek részt a versenyeken?

– Legtöbbször tanulták valamilyen szinten a röplabdát, sokan csapatban is játszottak. A szegediek és kecskemétiak rendszeresen járnak edzésre, de vannak teljesen hobbiszinten játszó csapatok is. A korosztály nagyjából 20 és 40 év között mozog, de mindig jönnek fiatalok is, ami nagyon jó jel. Általában 12 csapat fér bele egy napba, és a helyek gyorsan betelnek. A félegyházi strandon játszunk, az egyik

pálya fix, a másikat a homokos focipályán állítjuk fel mobilhálózattal. Eleinte furcsa volt, mindenki „gödörnek” hívja, de mára megszokták. A csapatok jól ismerik egymást, így bírónak sincs igazán szükség, az előző meccs vesztes csapata pontoz, viták ritkán vannak.

– Milyen díjazás várja a győzteseket?

– Az első három helyezett érmet és kupát kap, és szoktunk készíttetni pólókat, trikókat is „Aranyhomok Kupa” felirattal és évszámmal. Jó látni, amikor a játékosok más városok versenyén is ezekben játszanak, mert ez mutatja, hogy büszkéek rá. Oklevél is jár az első négy csapatnak.

– Hogyan zajlik a szervezés?

– Általában egy hónappal a verseny előtt kiteszem az eseményt, és hamar betelik a mezőny. Van, hogy utolsó pillanatban lépnek vissza csapatok, de szerencsére mindig van tartalék, akik várják a lehetőséget. Egyszerűen kommunikálunk, legtöbbször Facebookon keresztül intézzük.

– És mi a helyzet télen, amikor nincs strandröplabda?

– Akkor teremben folytatjuk, hobbi szinten. Ez jó kikapcsolódás munka után, de ha közeledik egy verseny, akkor próbálunk tudatosabban gyakorolni. Van néhány fix tornánk Szarvason, Szegeden, Félegyházán is szoktunk rendezni, ha sikerül termet szerezni. Idén kicsit nehezebb volt, mert sok a szervezési akadály, de igyekszünk fenntartani a közösséget. Szeretnénk folytatni a hagyományokat, jövő nyáron biztos lesznek versenyek Félegyházán is. Addig is járunk más városokba, például Szegedre vagy Szarvasra. A lényeg, hogy együtt maradjon ez a társaság, mert a röplabda nemcsak sport, hanem barátság és közösség is.

Barta Dávid

indult útnak. Ma már a Balaton-átúszás idejére tervezik a családi nyaralásukat is.

– Nagyon szeretem a Balatont. Családommal minden évben meglátogatjuk a tavat, sokkal szívesebben utazunk oda, mint külföldre. Nyilván a nyaralás ma már a versenyhez igazítva történik, de ehhez már hozzászoktak. Az egész család, sőt a munkahelyemen is támogatnak és szurkolnak nekem. Nagy öröm számomra, hogy Máté fiam terve szerint jövőre ő is rajthoz áll velem – árulta el Csordás József.

A megmérettetést mindenkinek ajánlja. Véleménye szerint egy olyan próba, amit nem szabad ki-

hagyni. Bárki, aki tud úszni és van akaratereje, teljesíteni tudja – vallja. Javasolja, hogy mindenki próbálja ki magát egy olyan tó vizében, ami állandó mozgásban van. Szerinte a hideg-meleg áramlatok váltakozása, a hullámok érkezése teszi igazán izgalmassá ezt a sportot.

Jövőbeli terveiről elárulta, hogy még minimum hétszer szeretné teljesíteni a távot és akkor meglesz a harminc átúszás.

– Hatvan és hetven év között leszek akkor, ami szerintem abszolút vállalható. Ennyit szeretnék egyelőre, a többit meglátjuk – mondta el végezetül az alezredes.

Z. A.

Küzdelmek és formagyakorlatok az V. Eisberg Kiskun Kupán

240 sportoló állt tatamira a Városi Sportcsarnokban szeptember 13-án megrendezett ötödik Eisberg Kiskun Kyokushin Karate Kupán, amit a Kyokushin Kumite Sport Egyesület szervezett. A versenyen a Kyokushin karate sportolói – köztük Horvátországból és Szlovákiából érkezett versenyzőkkel – küzdelemben (kumite) és formagyakorlatokban (kata) mérték össze tudásukat. A versenyt megtisztelte jelenlétével a kyokushin karate japán megteremtőjének lánya Kuristina Oyama, valamint unokája, Akira Oyama is.

Kuristina Oyama édesapja emléket idézte meg köszöntőjében. Elmondta: apja először a szomszéd gyerekeket tanította, de szüntelenül azon dolgozott, minél több emberhez jusson el az általa létrehozott sportág. Amikor **Sosai Masutatsua Oyama** 1994-ben elhunyt, már több mint tizenkét millió tagja volt a Kyokushin ka-

Bárány-Almási Bianka mindössze 15 éves, mégis már most komoly elismerést vívott ki tehetségével és kitartásával a birkózóvilágban. A Kiskunfélegyházi Birkózó Sportegyesület versenyzője az idei U17-es Európa-bajnokságon bronzérmet szerzett, ahol nála idősebb, tapasztaltabb ellenfelek között küzdött.

Bianka sportpályafutása szinte a bölcsőben kezdődött, hiszen családjában a birkózás hagyomány: édesapja és nagyapja is kötődnek a sportághoz, édesapja ráadásul elismert hazai versenybíróként is ismert. Kezdetben úszásban bizonyította tehetségét, ám hamar a birkózószőnyeg vált az élete középpontjává. Tizenegy évesen már magyar bajnoki címet szerzett a fiúk között, teljesítményére ekkor figyeltek fel a sportági szövetség szakemberei is.

A Kozma István Magyar Birkózó Akadémia Alapítvány kiemelten méltatta Biankát. Véleményük szerint példás szorgalommal és hozzáállással dolgozott végig az egész szezonban, miközben fizikailag és mentálisan is sokat fejlődött. Az U17-es mezőnybe való belépés komoly próbatételt jelentett, Bianka azonban helytállt,

ratának. Annak a munkának az eredménye, amit beletett ebbe a sportágba a mester, eljutott ide, Magyarországra is – hangzott el.

Balla László alpolgármester arról beszélt, hogy bár az Eisberg Kupa még csak ötéves, de a karate oktatása Kiskunfélegyházán már több évtizedre nyúlik vissza. A város pedig mindent megtesz

annak érdekében, hogy támogassa ezt a sportágat. **Horváth Lajos**, az Egyesült Küzdősport és Harcművészeti Szövetség elnöke pedig örömeinek adott hangot, amiért a mester lányát és unokáját körükben köszönthették.

A versenyen kezdők és haladók is indulhattak, mind a két csoportnak volt formagyakorlat és küzdelem is.

Eredmények:

Kata

Aranyérem: Kocsis Nóra, Menyhárt Áron, Hegedűs Máttyás, Gáll Levente, Bene Barnabás, Szondi Szabolcs Bátor, Rózsa János, Szikszai Réka, Alács Emese.

Ezüstérem: Kocsis Angéla, Szűcs Levente, Fülöp Illés Zétény, Kovács Áron Gábor, Takács Gergő, Kellenr Marcell, Szőke Zoltán.

Bronzérem: Téli Bertold, Tarjányi Barna, Kovács Ármán, Nemes Gergő.

Negyedik hely: Pap Líviusz, Kis Kolos.

Kumite

Aranyérem: Kocsis Angéla, Kocsis Nóra, Földeáki Miklós, Tamási Ármán, Horváth Zoltán, Nemes Gergő, Rózsa János.

Ezüstérem: Menyhárt Áron, Takács Gergő, Kovács Ármán, Szondi Szabolcs Bátor, Bene Barnabás.

Bronzérem: Földes Máté, Tóth Levente, Kellner Marcell.

Negyedik hely: Hegedűs László.

Különdíjban részesült:

Horváth Zoltán, aki a legjobb férfi Kata versenyző lett.

Rózsa János, aki a legtechnikásabb versenyzőnek bizonyult.

Sz.T.

Európa legjobbjai között szerepel Bárány-Almási Bianka birkózásban

és lépésről lépésre halad előre sportkarrierjében.

A felkészülés időszaka nem volt mentes a kihívásoktól: az edzések és versenyek megterhelése kisebb sérüléseket okozott, a fáradtság is jelentkezett, de Biankát kitartása segítette ezeken az időszakokon. Az Európa-bajnokság előtti edzőtáborban lehetősége volt regenerálódni, ennek köszönhetően frissen,

motiváltan érkezett a kontinensviadalra, ahol három látványos győzelmet aratott, és végül felállhatott a dobogó harmadik fokára.

Szabó József, a Kiskunfélegyházi Birkózó Sportegyesület edzője szerint Bianka kivételes sporttehetség. Gyermekkorától kezdve szívvel-lélekkel dolgozik, a fejlődés iránti vágy és a versenyszellem mindig hajtja előre. A család is

rengeteget áldoz azért, hogy megvalósíthassa álmait: Pálmonostoráról utaznak edzésekre, versenyekre. Bianka már kisgyerekként is tudta, hogy kemény munka nélkül nincs siker; ezt az elvet követi a mai napig.

Bianka a sportban és a tanulásban egyaránt igyekszik a legjobbat nyújtani. A Budapesti Baptista Gimnázium, Technikum és Sportiskola kilencedikes diákjaként kollégistaként is kiválóan helytáll, 4,33-as tanulmányi átlaga pedig szorgalmát és kitartását tükrözi. Segítőkészsége és pozitív hozzáállása miatt közösségében is mindig számíthatnak rá. Példát mutat kitartásból, szorgalomból és alázatból. A félegyházi sportközösség, edzői és városa büszkén kísérik figyelemmel fejlődését, és hisznek abban, hogy az eddigi sikerek csupán a kezdetét jelentik egy szép sportolói pályának. Tehetségének és elszántságának köszönhetően a nemzetközi porondon is komoly eredmények várhatók tőle, miközben tovább öregbítheti Kiskunfélegyháza hírnevét a birkózás világában.

Mediaworks Hungary Zrt.,
9021 Győr, Újlak u. 4/a.
Felelős vezető: Szabady Balázs
nyomdaigazgató

BUDAPESTRŐL ÉRKEZŐ SZAKBECSÜS FELVÁSÁRLÁST TART!

KORREKT - MEGBÍZHATÓ - LEINFORMÁLHATÓ

PETŐFI SÁNDOR VÁROSI KÖNYVTÁR – Szent János tér 9.

2025. október 2. (csütörtök) 10.00–13.00

Fazon arany
akár 25.000 Ft/g-tól 39.900 Ft/g-ig

Arany felvásárlás
12.500 Ft/g-tól 25.500 Ft/g-ig

(Világpiaci ár változása miatt
az árváltozás jogát fenntartjuk.)

Aranyfog felvásárlás
magas áron 25.000 Ft/g

Ezüst dísz tárgyak, evőeszköz készlet
(hiányos is)
150 Ft/g-tól 600 Ft/g-ig

Herendi készletek, dísz tárgyak, figurák felvásárlása
Kávés- vagy mokkaskészlet akár **150 000Ft**
Teáskészlet akár **250 000Ft**
Étkészlet akár **500 000Ft**

Zsolnay körpecsés tárgyak
500.000 Ft-tól akár 1.000.000 Ft-ig
(eozinos antik)

Briliáns felvásárlás
49.900 Ft/g is lehet
(egyedi árképzés)

Forgalomból kivont valuta,
ezüst és arany pénzek, kitüntetések
(1945 előtt)

Kar-Zseb-Fali órák felvásárlása
Omega, Vacheron, Doxa, Movado, Angelus, Rolex, Patek
Arany zsebóra (láncsal együtt)
500.000 Ft

KÉRÉSÉRE HÁZHOZ MEGYÜNK!

Tel.: +36 20 200 60 84
dinasztiagaleria11@gmail.com

• +36 1 209 42 45
• www.dinasztiagaleria.hu